

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 1997

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΣΤ'

Παρασκευή 25 Ιουλίου 1997

Αθήνα, σήμερα στις 25 Ιουλίου 1997, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.43' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως: "Προϋποθέσεις λειτουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας - Προσόντα και υποχρεώσεις του προσωπικού αυτών και άλλες διατάξεις".

Σήμερα θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και θα ολοκληρωθεί η συζήτησή του.

Κύριε Υπουργέ, έχετε κάποια τροπολογία;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημοσίας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, έχω κάποιες τροπολογίες τις οποίες και έχω καταθέσει. Είναι στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αφορούν τα άρθρα που θα συζητηθούν;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημοσίας Τάξης): Τα άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν θα προστεθεί κάποιο άρθρο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημοσίας Τάξης): Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημοσίας Τάξης): Τις τροπολογίες αυτές τις έχουν πάρει οι κύριοι συνάδελφοι από χθες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς.

Κύριοι συνάδελφοι, πριν προχωρήσουμε στη συζήτηση, παρακαλώ να συμφωνήσετε για τη μεταφορά της συζήτησης της προτάσεως νόμου από την προσεχή Πέμπτη 31 Ιουλίου σε άλλη ημέρα του επομένου μηνός -είναι η τελευταία ημέρα του Τμήματος αυτού- προκειμένου να ολοκληρωθεί η συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Γεωργίας που θα αρχίσει την Τρίτη. Αυτό αποφασίσαμε χθες στη Διάσκεψη των Προέδρων και το θέτω υπό την κρίση σας.

Είμεθα σύμφωνοι, κύριοι συνάδελφοι;

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Ποια πρόταση νόμου είναι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν έχει ακόμη

καθοριστεί.

Είμεθα σύμφωνοι λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είμεθα σύμφωνοι.

Επομένως, μετά την 31η Ιουλίου, ημέρα Πέμπτη, θα γίνει η συζήτηση του νομοσχεδίου που θα οριστεί με την ημερήσια διάταξη.

Τώρα, επί του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως. Το νομοσχέδιο έχει δώδεκα άρθρα και μαζί με το ακροτελεύτιο δεκατρία.

Από τους εισηγητές, ο κ. Φούσας είναι εδώ, κυρία Μπενάκη;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Ας αρχίσουμε και θα έλθει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα μας πείτε εσείς.

Από τα άρθρα αυτά, είναι κάποιο που έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον και πρέπει να συζητηθεί χωριστά;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία Μπενάκη;

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Όλα μαζί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τότε, θα συζητήσουμε τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 που αφορούν την έννοια των όρων, την άδεια για τις επιχειρήσεις, την άδεια εργασίας του προσωπικού ασφαλείας και τις υποχρεώσεις επιχειρήσεων και του προσωπικού ασφαλείας ως μία ενότητα.

Στη συνέχεια θα συζητήσουμε τα άρθρα 5, 6 και 7 ως μία δεύτερη ενότητα.

Και τα άρθρα 8 και 9 που αφορούν τις κυρώσεις και τα άρθρα 10 και 11 που είναι οι μεταβατικές διατάξεις και η σύνδεση συστημάτων συναγερμού με αστυνομικές υπηρεσίες, ως τρίτη ενότητα.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Και σε δύο ενότητες θα μπορούσαν να συζητηθούν, κύριε Πρόεδρε.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Να τα συζητήσουμε σε δύο ενότητες, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τα άρθρα για τις κυρώσεις και τις μεταβατικές διατάξεις να συζητηθούν σε μία ενότητα χωριστή.

Επί της πρώτης ενότητας, ο κ. Βασίλειος Παπανικόλας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το άρθρο 1 δίνεται η έννοια των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας και αναφέρονται περιοριστικά οι δραστηριότητες που κατά το νόμο επιτρέπονται να ασκούνται.

Στο ίδιο άρθρο δίνεται επίσης η έννοια του προσωπικού ασφαλείας, ώστε να είναι δυνατή η άσκηση ελέγχου, προκειμένου να διασφαλιστεί η μη καταχρηστική άσκηση των δραστηριοτήτων τους. Ο έλεγχος αυτός επεκτείνεται και στο διοικητικό εκείνο προσωπικό των επιχειρήσεων, που σχεδιάζει και μεριμνά για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων, οι οποίες δραστηριότητες ρητά και περιοριστικά αναφέρονται στο άρθρο αυτό.

Τέλος, μολονότι αυτονόητο, προς άρση κάθε αμφιβολίας ή παρανόησης, ρητά αναφέρεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 1 ότι η άσκηση των καθορισμένων δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων αυτών δεν θίγει τις αρμοδιότητες των κρατικών αστυνομικών ή άλλων αρχών στους τομείς αυτούς.

Τα άρθρα 2 και 3 αναφέρονται στην ειδική άδεια και στις προϋποθέσεις εκδόσεώς της και στην έκδοση αδειας εργασίας του προσωπικού ασφαλείας.

Εκτός, λοιπόν, από τις ρυθμίσεις του άρθρου 1, στα άρθρα 2 και 3 προβλέπονται η έκδοση ειδικής αδειας λειτουργίας καθώς και η έκδοση άδειας εργασίας για το προσωπικό ασφαλείας των επιχειρήσεων αυτών. Και τούτο, γιατί όπως είπαμε και χθες, επί της αρχής, προστατευόμενο έννομο αγαθό εδώ, είναι τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα των πολιτών, τα οποία η πολιτεία οφείλει να διασφαλίσει από τη δυνατότητα ή πιθανότητα παραβίασής τους, λόγω ακριβώς της φύσης των δραστηριοτήτων αυτών των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας.

Ενώ επιπρόσθετα, με τη δημιουργία τέτοιων επιχειρήσεων, που λειτουργούν μέσα σε αυστηρό και επιτηρούμενο από το κράτος πλαίσιο, διασφαλίζονται οι συναλλασσόμενοι πολίτες, αφού εκ των πραγμάτων, καθίσταται αδύνατη η ευδοκίμηση αεριτζήδων στον τομέα αυτόν.

Ειδικά στα άρθρα 2 και 3, εκτός από την ειδική άδεια λειτουργίας και την άδεια εργασίας, των οποίων προϋποθέσεις χορήγησης προσδιορίζονται λεπτομερώς, προβλέπεται το αμεταβίβαστο των αδειών αυτών, καθώς και ο χρόνος ισχύος και ανανέωσής τους.

Ο προβληματισμός και η επιφύλαξη που εκφράστηκε σχετικά με το χρόνο ισχύος, της άδειας λειτουργίας, ότι δηλαδή η πενταετία που προτείνεται με το νομοσχέδιο είναι μεγάλο χρονικό διάστημα και συνεπώς θα πρέπει να μειωθεί, θεωρούμε ότι αν τη συμμεριστούμε θα αποβεί τελικά εις βάρος της ποιότητας των συγκεκριμένων εταιρειών. Και τούτο, διότι απαιτείται χρονικός ορίζοντας στις επιχειρήσεις αυτές που να δημιουργεί αίσθημα ασφάλειας για να πραγματοποιήσουν σοβαρές επενδύσεις, ώστε να προσδοκούν απόσβεση και κέρδη.

Προβλέπεται τέλος, προηγούμενη έγκριση για τις στολές που πρόκειται να εφοδιάσουν στο προσωπικό ασφαλείας αυτές οι επιχειρήσεις, ενώ καθορίζεται ότι μπορούν να ασκούν την επαγγελματική τους δραστηριότητα σε ολόκληρη την επικράτεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Όσον αφορά το άρθρο 2, ειδικότερα με τη δήλωση του κυρίου Υπουργού η οποία διανεμήθη χθες και η οποία καταχωρήθηκε στα Πρακτικά, επιλύονται κατά τον καλύτερο τρόπο τα θέματα τα οποία είχαν επισημανθεί και στα οποία έγινε εκτενής συζήτηση στις δύο συνεδριάσεις της Διαρκούς Επιτροπής και συγκεκριμένα η παράγραφος 1 περίπτωση δ' του άρθρου 2, όπου διαγράφονται οι λέξεις "για κακούρηγμα" και λύνει το θέμα που είχε δημιουργηθεί, θέμα νομοτεχνικό κυρίως, όσον αφορά την έκθεση των εγκληματικών πράξεων οι οποίες απαριθμούνται.

Επίσης, η αποδοχή από τον κύριο Υπουργό της ονομαστικοποίησης των μετοχών των επιχειρήσεων αυτών, δεχόμενος πρόταση του κ. Κουβέλη, διασφαλίζει τη διαφάνεια στον καλύτερο δυνατό βαθμό, την οποία επιζητούμε από τις επιχειρήσεις αυτές. Το ίδιο συμβαίνει και για τις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης.

Τέλος, με το άρθρο 4 καθιερώνεται το πλέγμα των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας στο πνεύμα του ελέγχου της πολιτείας που αναφερθήκαμε και στα τρία

προηγούμενα άρθρα, τονίζεται με έμφαση ο ιδιωτικός χαρακτήρας τους, στο προσωπικό ασφαλείας των οποίων δεν επιτρέπεται η χρησιμοποίηση σε καμία περίπτωση του τίτλου "Αστυνομικός", ενώ οι στολές, τα αυτοκίνητα, οι μοτοσικλέτες, τα σήματα, οι σειρήνες κλπ., πρέπει να είναι τελείως διαφορετικά, από εκείνα τα οποία χρησιμοποιούν οι αστυνομικές αρχές, ώστε να μην είναι δυνατόν η οποιαδήποτε σύγχυση ή παρανόηση.

Ρητά αναφέρεται ότι οι δραστηριότητες των ιδιωτικών επιχειρήσεων παροχής ασφαλείας καθώς και το προσωπικό ασφαλείας των κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων τους έχουν υποχρέωση να μη θίγουν τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα των πολιτών και να χρησιμοποιούν μέσα και μεθόδους που έστω και θεωρητικά θα μπορούσαν να προκαλέσουν ζημιά, βλάβη, ενόχληση ή να θέσουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των πολιτών. Ειδικά προβλέπεται ότι η χρησιμοποίηση σκύλων σε δημόσιους και γενικά σε προσιτούς στο κοινό χώρους απαγορεύεται, ενώ επιτρέπεται μόνο στο εσωτερικό φυλασσόμενων κτιρίων ή σε περικλειστούς χώρους.

Καθιερώνεται επίσης η υποχρέωση των επιχειρήσεων αυτών να εκπαιδεύουν κατάλληλα το προσωπικό ασφαλείας των, με δική τους ευθύνη, αφού όπως είπαμε και χθες, με βάση τον ανταγωνισμό της αγοράς θα κριθούν από την ποιότητα των υπηρεσιών που η κάθε μια απ' αυτές θα προσφέρουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Παναγιώτου έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 1 θεωρούμε πως ανοίγει το δρόμο για την ιδιωτική αστυνομία.

Οι υπηρεσίες που προσφέρουν οι εταιρείες είναι έναντι αμοιβής και τις υπηρεσίες αυτές θα μπορούν να τις απολαμβάνουν μόνο όσοι έχουν την οικονομική δυνατότητα.

Έχοντας ως κίνητρο το κέρδος, οι εταιρείες μπορεί να αναλαμβάνουν την προστασία παράνομων δραστηριοτήτων καθώς και προσώπων που αναπτύσσουν ανάλογες δραστηριότητες.

Εκτός από αυτό, τα εδάφια γ' και ζ' της πρώτης παραγράφου, παρέχουν στις εταιρείες αυτές τη δυνατότητα να δραστηριοποιούνται και σε δημόσιους χώρους. Για παράδειγμα το εδάφιο γ' αναφέρει: "Προστασία θεαμάτων, εκθέσεων, συνεδρίων, διαγωνισμών και αθλητικών εγκαταστάσεων". Και το εδάφιο ζ' αναφέρει: "Έλεγχος με ειδικά μηχανήματα επιβατών και αποσκευών τους στους χώρους των αεροδρομίων και λιμένων".

Δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να συμφωνήσουμε με τέτοιες αρμοδιότητες σ' αυτές τις εταιρείες, δηλαδή να δραστηριοποιούνται σε δημόσιους χώρους.

Το άρθρο 2, στην παράγραφο 1, αναφέρεται στη δυνατότητα να ασκήσουν αυτό το επάγγελμα και Ευρωπαίοι πολίτες. Ανοίγει το δρόμο για τη διείσδυση αντίστοιχων εταιρειών από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που όπως είναι γνωστό, καλύτερα οργανωμένες, έχουν μεγαλύτερες δυνατότητες και μπορούν βαθμιαία ύστερα από συνεργασία με αντίστοιχες ελληνικές να κυριαρχήσουν σ' αυτόν τον καινούριο χώρο που γίνονται καινούριες επενδύσεις.

Επίσης, δεν υπάρχει κανένα εχέγγυο για την ασφάλεια της χώρας από τη

δυνατότητα να ασχοληθούν σ' αυτό το χώρο και πολίτες άλλων χωρών, έξω από τη χώρα μας.

Όσον αφορά το εδάφιο που αναφέρεται στις καταδίκες για αδικήματα, η άποψή μας είναι ότι είτε έχει καταδικασθεί είτε έχει παραπεμφθεί αμετάκλητα για το αδίκημα της ανθρωποκτονίας από πρόθεση, δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να μπορεί να πάρει άδεια και να ασκήσει το επάγγελμα. Αυτό δεν είναι τόσο σαφές.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Απαιτείται πιστοποιητικό ποινικού μητρώου. Συνεπώς, δεν στέκουν αυτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κύριε συνάδελφοι, γνωρίζετε πολλές φορές οι καλά οργανωμένες εταιρείες με τους νομικούς τους, πόσο καλά εκμεταλλεύονται μία σειρά ασάφειες που υπάρχουν στους νόμους και τελικά αποσπούν τέτοιες

αποφάσεις, που εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα.

Η δήλωση του κυρίου Υπουργού για το εδάφιο της παραγράφου 2, βελτιώνει αλλά δεν λύνει το ζήτημα. Θα ήταν σωστό εάν οι προϋποθέσεις ίσχυαν για όλες τις μετοχές, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είμαστε υπέρ της λειτουργίας αυτών των εταιρειών.

Στο εδάφιο γ' θεωρούμε τη διάρκεια της ισχύος των πέντε χρόνων πολύ μεγάλη.

Στο εδάφιο στ' η άσκηση της δραστηριότητας των εταιρειών αυτών σε όλη την επικράτεια δημιουργεί προβλήματα στον έλεγχό τους και ευνοεί τη δραστηριότητα των μεγάλων εταιρειών με δυνατότητα διείσδυσης και ξένων εταιρειών. Η άποψή μας είναι να περιορισθεί η δραστηριότητά τους στην έδρα τους, το πολύ στο χώρο των όμορων νομών.

Στο άρθρο 3, η άδεια εργασίας για πέντε χρόνια του προσωπικού ασφάλειας είναι επίσης μεγάλη. Θεωρούμε πως τα τρία χρόνια θα ήταν καλύτερα. Το άρθρο 4, εδάφιο δ' που αφορά την εκπαίδευση του προσωπικού τους, λέει "να εκπαιδεύουν το απασχολούμενο προσωπικό ασφάλειας, ανάλογα με τα καθήκοντα που του ανατίθενται". Κάθε εταιρεία θα εκπαιδεύει, αν εκπαιδεύει, όπως αυτή θέλει το προσωπικό της. Σε οποιαδήποτε επιχείρηση, όταν είναι να προσλάβει προσωπικό, προηγούμενα παίρνουν πληροφορίες σχετικά με το μορφωτικό τους επίπεδο, τις εμπειρίες τους κλπ, και στη συνέχεια τους προσλαμβάνουν.

Επίσης, είναι γνωστό πως οι αστυνομικοί προηγούμενα φοιτούν σε ειδικές σχολές, αποκτούν τις αναγκαίες γνώσεις και στη συνέχεια αναλαμβάνουν σχετική υπηρεσία.

Κατά την άποψή μας, υπάρχει σοβαρό πρόβλημα, γιατί χωρίς επαρκή εκπαίδευση δεν μπορούν να ασχοληθούν σ' αυτές τις υπηρεσίες, κυρίως άτομα που δεν έχουν καθόλου γνώσεις, που έχουν ανάγκη εργασίας και που η ανεργία μπορεί να αποτελέσει και αντικείμενο εκμετάλλευσης.

Επίσης, θέλω να πω τελειώνοντας ότι κατά την άσκηση της δραστηριότητάς τους, δεν πρέπει να θιγούν τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα των πολιτών. Το συγκεκριμένο εδάφιο αποτελεί ευχή και δεν παρέχει κανένα εχέγγυο για να μη θιγούν αυτά τα δικαιώματα.

'Όσον αφορά το εδάφιο ζ', η οπλοφορία που τους επιτρέπεται, καθώς και τα σκυλιά, δημιουργούν κλίμα τρομοκρατίας, ιδιαίτερα σε χώρους εργασίας. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Αράπης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Κουβέλη, δε μου ζητήσατε πριν το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε, αλλά όπως σας είπα και άλλη φορά, εμείς είμαστε λίγοι και βλέπετε ότι λειτουργώ σήμερα και χθες και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Δε μπορεί να ξέρετε το Προεδρείο ποιοι θέλουν να μιλήσουν, ιδιαίτερα στα άρθρα. Ορίστε, κύριε Κουβέλη, έχετε το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Θα είμαι σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θεωρώ ικανοποιητική τη ρύθμιση που κάνατε στο εδάφιο 2 της παραγράφου 2 του άρθρου 2 αναφορικά με την ονομαστικοποίηση των μετοχών. Βεβαιωθείτε, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, ότι έτσι θα έχουμε σε μεγάλο βαθμό διαφάνεια στη λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφάλειας.

Μία δεύτερη παρατήρηση: Με αφορμή το άρθρο 3 που αναφέρεται στην άδεια εργασίας προσωπικού ασφαλείας, άρα και στο προσωπικό ασφαλείας συνολικότερα, κύριε Υπουργέ, πρέπει να λάβετε μέριμνα. Είπα και χθες ότι δεν είναι μόνο θέμα δικής σας αρμοδιότητας, αλλά συναρμοδιότητάς σας με τον Υπουργό Εργασίας να καθορισθεί και το εργασιακό καθεστώς των ανθρώπων που θα απασχολούνται σ' αυτές τις ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Για παράδειγμα είναι αναγκαίο να ρυθμιστούν συγκεκριμένα

και ορισμένα μέτρα ασφάλειας γι' αυτούς τους ανθρώπους που θα απασχολούνται σε τέτοιες επιχειρήσεις. Περιμένω στο σημείο αυτό να έχω τη σαφή δήλωσή σας και διαβεβαίωσή σας ότι θα ασχοληθείτε με αυτό το πολύ σημαντικό κατά τη γνώμη μου θέμα.

Μία τρίτη παρατήρηση - ερώτηση η οποία αποσκοπεί στο να έχει τη δική σας δήλωση, κύριε Υπουργέ, και για τα Πρακτικά είναι η εξής: Αναφέρομαι στην περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4, όπου ορθά αναφέρεσθε στην υποχρέωση αυτών των επιχειρήσεων να μη θίγουν, κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων τους, τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα των πολιτών.

Προφανώς, όταν αναφέρεσθε στα συλλογικά δικαιώματα εννοείτε, επί παραδείγματι, το δικαίωμα του συνέρχεσθαι, τις απεργιακές κινητοποιήσεις, τις συναθροίσεις και ό,τι άλλο παρόμοιο προσδιορίζεται από την έννοια των συλλογικών δικαιωμάτων. Θα ήταν χρήσιμη, κύριε Υπουργέ, η δική σας διευκρινιστική δήλωση επί του ζητήματος αυτού.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Αράπης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 1 εμείς δεν θα το ψηφίσουμε.

Θα συμφωνήσουμε στο άρθρο 4 για τους παρακάτω λόγους. Σε διάφορους τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας πολλές ιδιωτικές επιχειρήσεις προσφέρουν επ' αμοιβή υπηρεσίες που προσφέρει και το ίδιο το κράτος. Η περίθαλψη, η εκπαίδευση, οι συγκοινωνίες κλπ. είναι τομείς από τους οποίους τα παραδείγματα που μπορεί να αντλήσει κανείς είναι πολλά. Αυτό είναι θεμιτό μόνο στο βαθμό που οι πολίτες χρειάζονται περισσότερες υπηρεσίες από αυτές που το κράτος είναι εντεταλμένο να προσφέρει και τις αντίστοιχες ανάγκες έρχονται να τις καλύψουν ιδιώτες.

'Όμως, ως γνωστό, οποιαδήποτε υποβάθμιση παρατηρείται των υπηρεσιών του δημοσίου, δημιουργείται έδαφος για επικερδή ιδιωτική δραστηριότητα. Και δεν είναι λίγα τα παραδείγματα που μπορεί κανείς να φέρει απ' όλους σχεδόν τους τομείς δραστηριότητας του δημοσίου. Αυτό είναι αθέμιτο και ακόμη χειρότερο με το πρόσχημα της μείωσης των δημοσίων ελλειμμάτων και την προοπτικής συρρίκνωσης του κράτους που επαγγέλλεται η κυρίαρχη σήμερα ιδεολογία.

Το ίδιο το κράτος ή οι οργανισμοί του, αναθέτουν σε ιδιώτες την παροχή διαφόρων υπηρεσιών με υποεργολάβους. Φοβούμεστε πως με τη νομιμοποίηση των εταιρειών security το κράτος ανοίγει την πόρτα να προσφύγει το ίδιο στις υπηρεσίες του, καταργώντας έτσι σε μία προοπτική, πολλές θέσεις του δημοσίου τομέα που αφορούν την ασφάλεια. Παραδείγματος χάρη, φύλαξη δημοσίας περιουσίας και προσώπων, μυσεία, μεταφορές αξιών κλπ. Αυτό είναι παραπάνω από αθέμιτο.

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 1, όπου δίνεται ο ορισμός αυτών των εταιρειών, με τη διατύπωση "οι οποίοι παρέχουν σε τρίτους μία ή περισσότερες" δεν αποκλείεται ο τρίτος να είναι το ίδιο το κράτος. Είναι προφανές ότι σε αυτό διαφωνούμε. Προτείνουμε η έκφραση "σε τρίτους" να αλλάξει και στη θέση της να μπει "σε ιδιώτες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις".

Τέλος, με το άρθρο 4 θα συμφωνήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΦΑΡΟΥΔΑ: Στο άρθρο 1 ήθελα να επισημάνω πόσο ευαίσθητο είναι το σημείο β'. Τρόπον πινά παρέχεται η εξουσία σε αυτές τις υπηρεσίες να κάνουν έλεγχο με ειδικά μηχανήματα επιβατών και αποσκευών στους χώρους των αεροδρομίων και λιμένων. 'Ηθελα να ξέρω αν παράλληλα με τον έλεγχο αποσκευών και επιβατών που γίνεται από την αστυνομία του αεροδρομίου, θα υποβάλλονται οι επιβάτες και σε πρόσθετο έλεγχο αυτών των υπηρεσιών. Εδώ θα πρέπει να μπει κάποιος περιορισμός, δηλαδή τι είδους έλεγχος είναι αυτός των επιβατών και αποσκευών που μπορεί να γίνεται στους χώρους των αεροδρομίων και λιμένων.

Το δεύτερο σημείο που θέλω να παρατηρήσω στο άρθρο

1 είναι στην παράγραφο 2. Λέει η παράγραφος 2: "Ως προσωπικό ασφαλείας για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου νοείται το προσωπικό, στο οποίο ανατίθεται η άσκηση οποιασδήποτε από τις ως άνω δραστηριότητες". Ανατίθεται από ποιον; Υποτίθεται από την εταιρεία που έχει τη σχετική άδεια. Αυτή η ανάθεση πώς θα γίνεται; Θα πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να μπει η φράση "ανατίθεται καθ' οιονδήποτε τρόπο", γιατί θα μπορούσε το κράτος να βρεθεί στη θέση να αντιμετωπίσει το επιχείρημα ότι αυτός που παρεξέκλινε και έκανε μία κατάχρηση δεν τελεί σε σχέση εργασίας με την επιχείρηση, δεν έχει υπογράψει σύμβαση. 'Ισως κάποιος του ανέθεσε προφορικά και κατά παράβαση του καταστατικού της εταιρείας κλπ., κάποιες πρωτοβουλίες. Θα έλεγα, λοιπόν, ότι εδώ πρέπει να προστεθεί η φράση "ανατίθεται καθ' οιονδήποτε τρόπο" ώστε να καλυφθούν όλες οι περιπτώσεις που ένα όργανο της εταιρείας προβαίνει σε μία καταχρηστική άσκηση αυτών των εξουσιών, ώστε να μην κατοχυρώνεται ο αντίλογος από μέρους της εταιρείας ότι αυτός δεν είναι υπάλληλός μας, δεν έχει υπογράψει καμία σύμβαση, πέρασε απ' έξω κι έφυγε. Δηλαδή, να λαμβάνεται υπόψη και η σιωπηρή ή η άτυπη ανάθεση αυτής της εξουσίας.

'Ενα ερώτημα γενικότερο που έχω είναι -ίσως προκύπτει και δεν το κατάλαβα- αν θα μπορεί και η αστυνομία επισήμως να συμβάλλεται με τέτοιες εταιρείες. Δηλαδή στην αστυνόμευση ενός χώρου, που δεν επαρκεί η αστυνομία, ή διότι απαιτούνται κάποιες εξειδικευμένες τεχνικές που δεν τις διαθέτει η αστυνομία, θα συμβάλλεται η αστυνομία και θα δίνει εντολή και σε τέτοιες νόμιμες -που λειτουργούν με άδεια- εταιρείες;

Ποια μορφή θα έχει αυτή η ανάθεση; Το ερωτώ, διότι μπορεί να παρουσιαστεί αυτό το ενδεχόμενο. Πρέπει, δηλαδή, να ξέρουμε με ποιο τρόπο θα συναλλαγεί το κράτος στην άσκηση κάποιων εξουσιών, που βεβαίως είναι δικές του.

Στο άρθρο 2 δεν μου είναι απολύτως σαφές, γιατί έγινε αλλαγή και διεγράφη το κακούργημα από το εδάφιο δ' της παραγράφου 1. Δηλαδή με αυτή τη διαγραφή της λέξεως κακούργημα, σημαίνει ότι προϋπόθεση για να χορηγηθεί άδεια θα είναι να μην έχει καταδικαστεί ο αιτών για εγκλήματα -όσα απαριθμούνται- σε βαθμό κακούργηματος ή σε βαθμό πλημμελήματος. Έτσι, όμως, περιορίζουμε τις προϋποθέσεις σε ορισμένα εγκλήματα και για ορισμένα κακούργηματα τους αφήνουμε έξω. Δηλαδή, αν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για ανθρωποκτονία ή για βαρεία σωματική βλάβη -δεν την βλέπω απαριθμούμενη- η οποία είναι κακούργημα, θα μπορεί να πάρει...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Να το συνδυάσετε με το ε'.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΦΑΡΟΥΔΑ: Ότι "δεν έχει καταδικαστεί σε ποινή τουλάχιστον έξι μηνών". Δηλαδή, τα πιάνει όλα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Ναι.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΦΑΡΟΥΔΑ: Με την έννοια που το λέτε, πιάνει και τα κακούργηματα και όλα τα άλλα, διότι αυτά είναι βαρεία εγκλήματα και λιγότερο από έξι μήνες ποινή δεν θα μπορούσε να επιβληθεί. Δέχομαι την εξήγησή σας.

Στο άρθρο 4, στα σημεία στ' και ζ' έχουμε μία ασάφεια. Λέτε, βέβαια, εν είδει διακήρυξης αρχής ότι αυτά τα άτομα θα πρέπει, όταν ενεργούν, να μη θίγουν τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα των πολιτών. Μήπως θα μπορούσαν να εξειδικευτούν κάπως τα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα και τους νόμους; Δηλαδή να συμπεριληφθεί πιο εξειδικευμένα αυτό που είπε ο κ. Κουβέλης, ότι το Σύνταγμα περιέχει ορισμένες διασφαλίσεις στην άσκηση ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων και ότι οι νόμοι, ιδίως οι εργατικοί, περιέχουν κάποιες προϋποθέσεις ασκήσεως δικαιωμάτων.

Εάν βάλουμε τη φράση "όπως κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα και από τους νόμους", τότε παραπέμπουμε σε κάποιο πλαίσιο εντός του οποίου θα μπορούσαν να εφαρμόσουν το νόμο τα δικαστήρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Θέλω κατ' αρχήν, να διευκρινίσω,

κύριε Πρόεδρε, ότι για έναν αυστηρά προσωπικό λόγο απουσίασα για μισή ώρα, , αλλά είπα σε έναν συνάδελφο να με αναπληρώσει. Δυστυχώς, όμως, αυτός δεν ήλθε.

Θα εκφράσω την ιδιαίτερη χαρά μου, διότι στην παράγραφο 2, στο α' εδάφιο ο κύριος Υπουργός δέχθηκε την πρότασή μου να θεωρηθεί ως στοιχείο δυνατότητας ασκήσεως του επαγγέλματος η ιδιότητα του Έλληνα πολίτη ή του Έλληνα ομογενή. Θεωρώ ότι αυτό είναι μία πάρα πολύ καλή αρχή και το υπογραμμίζω με όλη τη σημασία της λέξεως. Τα περαιτέρω είναι αυτονόητα. Είμαστε μάρτυρες πολλών τέτοιων προβλημάτων, που οι Βορειοηπειρώτες στην μεν Αλβανία χαρακτηρίζονται ως Έλληνες και δικαιώς και εδώ ίσως πολλές φορές κακώς χαρακτηρίζονται Αλβανοί, και έχουν τεράστιο πρόβλημα. Ως Ηπειρώτης Βουλευτής σας ευχαριστώ, αν και θα έπρεπε να το είχατε προβλέψει μόνος σας.

Έχουμε εξαντλήσει τις παρατηρήσεις μας επί των άρθρων, τόσο χθες, επί της αρχής, όσο και κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή. Κατ' αρχήν επί της ενότητας των άρθρων 1 έως και 4 λίγες παρατηρήσεις έχω να κάνω. Όλοι μας βλέπουμε ότι πρόκειται για ένα νέο νόμο, που έχει δυσκολίες και γι' αυτό θα πρέπει να τον συμπληρώσουμε και να τον αναμορφώσουμε αργότερα.

Η πρώτη παρατήρησή μου είναι στο άρθρο 1, παράγραφος 1., εδάφιο ζ'.

Θα επιμείνω σε αυτήν την ανησυχία μου και ας καταγραφεί. Στο άρθρο αναφέρεται: "Ελέγχο με ειδικά μηχανήματα επιβατών και αποσκευών στους χώρους των αεροδρομίων και λιμένων". Θεωρώ αναγκαίο να διευκρινίσουμε πως δεν μπορεί στον ίδιο χώρο να είναι και οι αστυνομικές υπηρεσίες της ΕΛΑΣ και άλλες υπηρεσίες π.χ. Λιμενικού Σώματος και να είναι παράλληλα και οι ίδιες αυτές οι ιδιωτικές επιχειρήσεις. Θα μπορούσαμε να πούμε -εγώ θα συμπληρώνα: "με ειδική άδεια για εγκατάσταση μηχανημάτων στους χώρους του αεροδρομίου". Σημειώστε σας παρακαλώ πολύ. Αυτή είναι η πρότασή μου. Δηλαδή, δεν μπορεί στο αεροδρόμιο να έχουμε και την αστυνομία και ιδιωτικές επιχειρήσεις. Θα δημιουργηθεί πρόβλημα. Φαν-ταστείτε σε μια είσοδο του αεροδρομίου να έχουμε και ένα και δύο και πέντε και δέκα ίσως τέτοια μηχανήματα.

Αν, λοιπόν, βάλουμε αυτό που εισηγούμαι σήμερα, ειδικώς στα αεροδρόμια, με ειδική δηλαδή άδεια της αστυνομίας, εκτιμώ ότι μπορεί αυτό να θεραπευτεί κάπως, ίσως και απολύτως.

Μία δεύτερη παρατήρηση: Στο άρθρο 2, παράγραφος δ', Παράγραφος ε' και παράγραφος στ'. Θέλω κι εδώ να με προσέξετε. Λέτε λοιπόν, ότι δεν μπορεί να ασκήσει τις δραστηριότητες της παραγράφου 1, για τους εξής λόγους και για τους ειδικότερους: "δ. Δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή". Λέγατε στο σχέδιό σας για κακούργημα. Μας δώσατε σημείωμα χθες, που το αφαιρέσατε. Καλόπιστα το λέω. Τι κομφούζιο γίνεται; Θα σας εξηγήσω. Μην επανέλθουμε στα χθεσινά. Είπα ότι το λέω καλόπιστα.

Προσέξτε με, λέτε: "Δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα σε οποιαδήποτε ποινή για τα εγκλήματα" και τα αναφέρετε, "ανυποταξίας κλπ.". Άρα, λοιπόν, εδώ προσδιορίζετε, πρώτον, για ποια αδικήματα νομίζετε ότι δεν μπορεί να χορηγείται άδεια να ασκούν τις δραστηριότητες αυτές. Ορθώς θα σας ρωτήσω, για τον εμπρησμό θέλετε να ασκεί το επάγγελμα αυτό; Επίσης, για την ανθρωποκτονία από πρόθεση, που δεν συμπεριλαμβάνεται, θέλετε να ασκεί το επάγγελμα αυτό; Δεν είναι βέβαια ενδεικτική η αναφορά σας αλλά περιοριστική.

Περαιτέρω. Η κ. Μπενάκη τώρα, και με τις ειδικές γνώσεις της ως καθηγήτρια του Ποινικού Δικαίου, σας είπε μια παρατήρηση, που κι εγώ συμφωνώ. Λέτε λοιπόν: "δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα σε στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον έξι (6) μηνών για έγκλημα, που τελέσθηκε με δόλο". Μα σε αυτήν τη διάταξη, όπως την έχετε, δεν χρειάζεται να βάλετε τίποτε άλλο. Δεν λέτε μόνο για πλημμέλημα. Λέτε για κάθε έγκλημα. Αν αυτή είναι η πρόθεσή σας, θα σας πω τι άλλο πρόβλημα δημιουργεί μετά, που το βλέπουμε στην πράξη. Εάν πράγματι έτσι το θέλετε, τι τη

θέλετε την προηγούμενη παράγραφο. Γιατί εδώ δημιουργείται πρόβλημα, δηλαδή, για πάνω από έξι μήνες, θα έρθουν οι ερμηνευτές και θα σας πουν, κύριε, τι συμβαίνει επιτέλους; Τι γίνεται;

Εδώ, λοιπόν, νομίζω, ότι πρέπει να το δείτε λίγο.

Επίσης, εδώ αντιμετωπίζουμε -οι συνεργάτες σας το ξέρουν αυτό από την πράξη, ίσως εάν είναι και στα πειθαρχικά συμβούλια, να το ξέρουν- την περίπτωση, που ένας καταδικάζεται, έχει λευκό ποινικό μητρώο και έρχεται ο νόμος και του δίνει αναστολή εκτέλεσης της ποινής με το άρθρο 99, ή με το άρθρο 100 του Π.Κ.. Ερώτημα: Αυτός ο οποίος καταδικάστηκε μόνο με μία ποινή έξι με επτά μηνών και έκρινε το δικαστήριο ότι αυτός δεν πρέπει να εκτίσει την ποινή, ούτε καν να την πληρώσει -απλώς το σημειώνω, εγώ θα έλεγα να το ξεκαθαρίσουμε αυτό- εάν έχει καταδικαστεί και του έχει χορηγηθεί η αναστολή έκπησης της ποινής του, εκπιπώντας το Δικαστήριο το σύνολο της καλής του συμπεριφοράς μέχρι τότε, η βούλησή σας είναι, ότι και αυτός δεν μπορεί να ασκεί το επάγγελμα; Θα το πείτε, θα το διατυπώσετε ερμηνευτικά. Πρακτικά;

Η δική μου άποψη και πρόταση είναι, σ' αυτές τις περιπτώσεις να το δούμε καλύτερα, να έχουν την ευχέρεια. Έκανε ένας ένα αδίκημα. Του βρήκαν π.χ. ένα μαχαίρι στο αυτοκίνητο, που ψαρεύει. Το δικαστήριο λέει, ότι είναι όπλο αυτό, αλλά εκπιμά πως, ναι μεν θα τιμωρηθεί με έξι μήνες, αλλά με αναστολή. Αυτό για να μην μπορεί να εργάζεται στις επιχειρήσεις αυτές ενώ θα μπορεί να είναι αστυνομικός;

Τώρα να παρατηρήσω και το εξής και τελειώνω. Θα επιμείνω επίσης στην εκπαίδευση, άρθρο 4 παράγραφος δ': "Να εκπαιδεύουν το απασχολούμενο προσωπικό ασφαλείας, ανάλογα με τα καθήκοντα, που του ανατίθενται".

Εκτός του ότι βλέπω ότι είναι πολύ αόριστο, δεν βοηθάει να εκπαιδεύει, δεν είμαι και εγώ, ειλικρινά σας λέω, πολύ πρόχειρος για να σας κάνω μια πρόταση, όπως σας έκανα προηγούμενα. Ίσως οι συνεργάτες σας οι αστυνομικοί μπορούν. Έχετε δικίο, δεν μπορεί η Αστυνομία να αναλάβει την εκπαίδευση. Και εγώ συμφωνώ μαζί σας, αλλά τώρα όμως εδώ κάτι πρέπει να κάνουμε επί του θέματος αυτού. Πρέπει πάντως να γίνεται πραγματική εκπαίδευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Τελειώστε, παρακαλώ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Με δεδομένο πάντως, κύριε Υπουργέ, ότι το νομοσχέδιο έρχεται για πρώτη φορά, με δεδομένο ότι δεχθήκατε πολλές παρεμβάσεις μας, δείτε και αυτές τις παρατηρήσεις μας και εδώ είμαστε πάλι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι χθες δεν πρόλαβα πραγματικά να μιλήσω επί της αρχής και να εκφράσω και εγώ τη θετική μου άποψη πάνω στο νομοσχέδιο με κάποιες διαφοροποιήσεις ήσσονος σημασίας.

Θα ήθελα όμως, κύριε Υπουργέ, να προσέξετε το εξής: Θα μιλήσω ειδικά για το χώρο των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και δη τα νοσοκομεία. Παλαιά, υπήρχε η πολυτέλεια και υπήρχε ένα προσωπικό το οποίο είχε διοριστεί ως προσωπικό ασφαλείας. Το προσωπικό αυτό ασφαλείας που είχαν κάποια νοσοκομεία, ή έχει μεταταγεί, ή πολλοί έχουν αποσυρθεί από την υπηρεσία και υπάρχει ένα μεγάλο έλλειμμα, με αποτέλεσμα τα νοσοκομεία να στενάζουν στις ημέρες της εφημερίας από μεγάλες συγκρούσεις που επικρατούν λόγω της φόρτισης που υπάρχει, αλλά και λόγω ορισμένων ομάδων όπως είναι το Κρατικό Νικαίας, όπως είναι στο Τζάννειο κυρίως νοσοκομείο, Ευαγγελισμός, Λαϊκό κλπ.

Θέλω να σας πω ότι στο άρθρο 1 θα πρέπει να περιλάβουμε μια γενική διάταξη που θα δίνει τη δυνατότητα στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου -νοσοκομεία κυρίως- να μπορούν να έχουν τη δυνατότητα κατόπιν διαγωνισμού αυτού του προσωπικού, διότι αλλιώς πως δεν είναι δυνατόν η δαπάνη που απαιτείται να περάσει από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Γ' αυτό σας λέω ότι μπορούμε να περιλάβουμε μια διάταξη η

οποία μπορεί να αναφέρει ότι τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου-νοσοκομεία δύνανται να χρησιμοποιούν ως προσωπικό ασφαλείας των εγκαταστάσεων τους, του χώρου εφημεριακής δραστηριότητας, εξωτερικά ιατρεία, χρηματοποστολές, αυτό το προσωπικό διότι δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα. Και όπως γνωρίζετε πολύ καλά, πάρα πολλές φορές έχουν γίνει ακόμη έχουν σκοτωθεί άτομα μέσα στα νοσοκομεία, ειδικά στο Κρατικό Νικαίας έχουν χτυπηθεί γιατροί, νοσοκόμοι, τραυματισμοί, έχουν έλθει σε συμπλοκή συγγενείς και δεν υπάρχει κάποιος να προστατεύσει όλο αυτό το δυναμικό.

Καταλαβαίνετε λοιπόν τι έλλειμμα υπάρχει όσον αφορά το χώρο αυτό. Και δε νομίζω ότι υπάρχει κάποια αντίρρηση εκ μέρους σας να προστεθεί κάποια τέτοια διάταξη που να δίνει τη δυνατότητα στα νοσοκομεία να μπορούν να προφυλαχθούν, ειδικά τις ημέρες της εφημερίας. Και όπως ξέρετε, υπάρχουν ακόμη σε μερικά νοσοκομεία οι χρηματοποστολές που γίνονται, όχι από επίσημα τέτοια συγκροτήματα, αλλά κάποιοι υπάλληλοι του νοσοκομείου μεταφέρουν σε τσάντες αναχρονιστικά, αρκετά εκατομμύρια και όπως θα ενθυμείσθε, ο Μαντούβαλος στο Κρατικό Πειραιώς εδολοφονήθηκε διότι μετέφερε ο ίδιος κάποιο τριακόσια πενήντα εκατομμύρια.

Δώστε λοιπόν τη δυνατότητα να υπάρχουν στα νοσοκομεία αυτά τα άτομα, για να μη θρηνήσουμε σε ημέρες εφημερίας, σε ημέρες αιχμής, σε ημέρες φόρτισης, θύματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι σε σχέση με αυτό που συμβαίνει σήμερα ως προς το καθεστώς της ασφάλειας, το προκείμενο σχέδιο νόμου αποτελεί ασφαλώς μια πρόοδο. Βάζει σε μια τάξη ορισμένα πράγματα.

Εκεί που θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις, είναι σχετικά με τη φιλοσοφία που διέπει το σχέδιο νόμου. Εάν πραγματικά το σχέδιο νόμου όφειλε να είναι πιο ορθολογικό, όπως και θα έπρεπε, θα μπορούσε το Υπουργείο να εγκύψει στο εξής: Πρόκειται, ουσιαστικά, για παροχή αστυνομικών υπηρεσιών. Αυτό είναι σαφές. Αν δηλαδή είχαμε μια ορθολογικά οργανωμένη αστυνομία -και δεν απευθύνομαι στην Αστυνομία εδώ, παντού ισχύουν τα ίδια -αν το κράτος είχε τη δυνατότητα να έχει μια αστυνομία η οποία να κάλυπτε όλες τις ανάγκες της κοινωνίας, δεν θα υπήρχε λόγος να υπάρχει ιδιωτική ασφάλεια. Αυτό είναι γνωστό.

Το ότι υπάρχει ιδιωτική ασφάλεια, συμβαίνει, γιατί λειτουργεί επικουρικά σε σχέση με την κρατική, η οποία και δεν επαρκεί. Στην ουσία, δηλαδή, είναι γνωστό ότι και από συνταγματική άποψη η αστυνόμευση αποτελεί χρέος του κράτους. Είναι από τις βασικότερες υπηρεσίες τις οποίες πρέπει να παρέχει το κράτος.

Εδώ, λοιπόν, στο προκείμενο σχέδιο νόμου επικουρικά και μόνο έρχεται η ιδιωτική ασφάλεια να δραστηριοποιηθεί. Και αυτή η επικουρική δραστηριότητα έπρεπε να τονίζεται. Έπρεπε να τονίζεται δηλαδή, ότι κατ' ουσίαν, όταν παραχωρείται άδεια σε μία επιχείρηση, για να ασκήσει αυτήν τη δραστηριότητα, πρόκειται κατ' ουσία για μία μορφή παραχώρησης δημόσιας υπηρεσίας.

Σε άλλες χώρες -θα σας αναφέρω για παράδειγμα τη Γαλλία- πρόκειται για κλασικές περιπτώσεις παραχώρησης δημόσιας υπηρεσίας. Το λέω αυτό, γιατί: Γιατί θα ήταν πολύ απλό και σκοτιμότερο, να προσδιοριστεί ίσως στο άρθρο 1, ότι αυτό, το γεγονός δηλαδή ότι παρέχονται αυτές οι υπηρεσίες, συμβαίνει επικουρικώς πάντοτε. Ότι η κυρία ευθύνη ανήκει στο κράτος και η επικουρική, αν θέλετε, δραστηριοποίηση επιτρέπεται σε τέτοιου είδους επιχειρήσεις.

Έτσι π.χ. η παράγραφος 1 του άρθρου 1 θα μπορούσε να διατυπωθεί ως εξής "Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου ως επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφάλειας, θεωρούνται οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, ατομικές ή εταιρικές, οι οποίες παρέχουν σε τρίτους μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες υπηρεσίες, επικουρικώς σε σχέση με αυτές

που παρέχονται από την αστυνομία".

Θα σας πω γιατί στη συνέχεια αυτό μπορεί να σας διευκολύνει, κύριε Υπουργέ. Διότι θα μπορούσατε μέσα απ' αυτήν τη λογική, αντί να μιλάτε για όλη την κατηγορία των προσόντων που τόσα προβλήματα δημιουργεί -αυτά που τόνισε ο κ. Φούσας- να αναφερθείτε αποκλειστικά και μόνο στα προσόντα τα οποία προδιαγράφει σήμερα η κείμενη νομοθεσία, για να μπορέσει κάποιος να γίνει αστυνομικός. Νομίζω ότι πρέπει να ισχύουν τα ίδια προσόντα. Από τη στιγμή που κάποιος δραστηριοποιείται προς αυτήν την κατεύθυνση -βέβαια σε πολύ γενικές γραμμές τα ίδια προσόντα είναι αυτά που ζητάτε- δεν πρέπει να υπάρχει διαφοροποίηση. Ό,τι προσόντα απαιτούνται για να γίνει κάποιος αστυνομικός, τα ίδια προσόντα θα έπρεπε να απαιτούνται και στην περίπτωση αυτή, για να μπει κανείς από πλευράς τυπικής διαδικασίας μέσα σ' ένα τέτοιο Σώμα. Και αυτό θα μπορούσε να εξυγιάνει πάρα πολύ το σύστημα το οποίο υπάρχει σήμερα.

Επίσης, θα ήθελα να σας τονίσω ότι, αν πραγματικά είναι επικουρική η δραστηριότητα, την οποία ασκούν σε σχέση με το κράτος αυτές οι επιχειρήσεις, τότε πράγματι δημιουργείται ένα ζήτημα στο άρθρο 1, στο εδάφιο ζ', όταν λέτε, ότι οι υπηρεσίες ελέγχου μπορεί να είναι και εκείνες που αφορούν τον έλεγχο επιβατών και αποσκευών με ειδικά μηχανήματα σε χώρους αεροδρομίων και λιμένων. Έχω την εντύπωση, κύριε Υπουργέ, ότι ειδικά το θέμα αυτό των αεροδρομίων και των λιμένων θα πρέπει να το αναλάβει το κράτος. Δεν μπορεί να το εμπιστευθεί έστω και επικουρικά -παράλληλα δηλαδή με την κρατική δραστηριότητα- σε ιδιώτες.

Ειδικά σκεφθείτε το θέμα των αεροδρομίων. Το θέμα της ασφάλειας των αεροδρομίων είναι πολύ σημαντικό. Προσωπικά έχω μεγάλες αμφιβολίες, αν είναι δυνατόν να εμπιστευτούμε σε ιδιώτες, όταν το θέμα των αεροπορικών μεταφορών έχει αυτήν την ιδιομορφία που έχει, τη δυνατότητα αυτή.

Τέλος, θα ήθελα να σας πω, ότι σε ό,τι αφορά το άρθρο 2, παράγραφος 4, το ζήτημα δηλαδή που αφορά την έκδοση και ανανέωσης της άδειας, έχω την εντύπωση, ότι για λόγους μείζονος ασφάλειας -νομοθετικής και νομικής ασφάλειας- θα έπρεπε να γίνεται με διάταγμα. Είναι πολύ σημαντικό το θέμα για να δίδεται εξουσιοδότηση να ρυθμίζεται με υπουργική απόφαση. Πιστεύω, ότι ειδικά επειδή πρόκειται για άδεια, θα μπορούσατε να προβλέψετε διάταγμα. Γιατί το διάταγμα, κύριε Υπουργέ, θα περάσει από επεξεργασία από το Ε' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας και θα έχετε και από αυτήν την πλευρά τη βεβαιότητα, ότι, εν πάση περιπτώσει, οι σχετικές ρυθμίσεις δεν θα πάσχουν. Ενδεχομένως το Συμβούλιο της Επικρατείας θα μπορούσε να σας κάνει και ορισμένες σημαντικές παρατηρήσεις προς την κατεύθυνση αυτή.

Τέλος, και συμπληρωματικά στα όσα σας είπα στο άρθρο 4, εκεί που αναφέρεστε στις υποχρεώσεις επιχειρήσεων και το προσωπικό ασφαλείας, πολλά θα μπορούσατε να λύσετε αν υπάρξει συνολική αναφορά στις ισχύουσες διατάξεις.

Ό,τι δηλαδή υποχρεώσεις έχει η αστυνομία, τις ίδιες υποχρεώσεις θα έπρεπε να έχουν και αυτές οι υπηρεσίες. Για να μπορούμε ακριβώς να τους ζητήσουμε, όταν θα έλθει και αν έλθει ο χρόνος, το μερίδιο ευθύνης που τους ανήκει. Δεν είναι δυνατόν να έχουν λιγότερο μερίδιο ευθύνης απ' αυτό που ανήκει στην αστυνομία.

Κλείνω λέγοντάς σας, ότι εάν τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου σας την τροποποιήσετε προς την κατεύθυνση της επικουρικότητας του έργου, το οποίο επιτελούν αυτές οι επιχειρήσεις, είτε ατομικές είτε ως νομικά πρόσωπα, τότε πολλά από τα ερμηνευτικά ζητήματα, που μπορεί να δημιουργήσει ο νόμος, θα λυθούν. Διότι μοιραία θα υπάρχει το δοκιμασμένο πλαίσιο του κανονισμού, υπό τον οποίο λειτουργούν αυτήν τη στιγμή οι αστυνομικές αρχές. Οπότε στην περίπτωση αυτή, πολλοί νομολογικοί και πρακτικοί κανόνες, που έχουν ήδη εφαρμοστεί εκεί, μπορούν να ισχύσουν και εδώ και να μη δημιουργηθεί ένα νέο πλαίσιο το οποίο θα έρχεται σε αντίθεση με αυτό που ισχύει σήμερα για την αστυνομία.

Από τη στιγμή που οι δύο δραστηριότητες είναι δραστηριότητες κοινές, θα πρέπει να υπάρχει αυτού του είδους η ενότητα. Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Ο κ. Ζαφειρόπουλος έχει το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, τα είχαμε πει και στη Διάρκη Επιτροπή, αλλά θα ήθελα να αναφερθώ ξανά στο άρθρο 5, στο θέμα της οπλοφορίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε συνάδελφε, συζητάμε μέχρι το άρθρο 4.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Υπουργέ.

Θα ήθελα και εγώ να αναφερθώ σε αυτό που είπε ο κ. Παυλόπουλος. Πράγματι, στο άρθρο 1, παράγραφος ζ', λέει: "Ελέγχο με ειδικά μηχανήματα επιβατών και αποσκευών στους χώρους των αεροδρομίων και λιμένων".

Είναι πράγματι διάχυτη η αρχή της επικουρικότητας μέσα στο νομοσχέδιο αυτό, διότι πράγματι παραχωρούνται κάποιες αρμοδιότητες, κάποια άσκηση δημόσιας υπηρεσίας αντικαθίσταται από την ιδιωτική επιχείρηση. Σωστά, λοιπόν, αναφέρετε, ότι είναι ένας νέος παροχής υπηρεσιών ασφαλείας. Παρέχει η αστυνομία την εξουσιοδότηση, δηλαδή παρέχει το κράτος την εξουσιοδότηση αυτή, για να προστατεύεται ο πολίτης καλύτερα απ' ό,τι σήμερα.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Εάν πάτε τώρα, κύριε Υπουργέ, στην οδό Πανεπιστημίου, θα δείτε σε δύο-τρία σημεία χαρτοκιβώτια και παπατζήδες να παίζουν "παπά" ανενόχλητοι επί καθημερινής βάσεως. Εάν τη νύχτα κυκλοφορήσετε κάτω από την Ομόνοια, θα δείτε ότι δεν υπάρχει αστυνομία.

Δεν ρίχνουμε τα βάρη στην αστυνομία, δεν φταίει η αστυνομία. Φταίει, όμως, οπωσδήποτε η κρατική εξουσία, η οποία δεν μεριμνά, ώστε να ενισχύεται ο ζήλος και η θέληση της αστυνομίας για να φυλάσσει και να ασκεί τα καθήκοντά της, αλλά από την άλλη πλευρά να υπάρχει και κάποια ικανοποίηση ή να πληρώνεται αυτός ο κίνδυνος τον οποίο διατρέπει ο κάθε αστυνομικός σήμερα.

Και δεν θα αναφερθώ σε μερικά παραδείγματα, σχετικά με τη χρήση όπλου από αστυνομικό. Το περίφημο πρόβλημα νομίζω ότι εκκρεμεί στο Υπουργείο σας, για το εάν θα φέρει όπλο ο αστυνομικός ή εάν δεν θα φέρει και για το αν θα μπορεί κάποτε να χρησιμοποιεί όπλο ή να μην το χρησιμοποιεί και μέχρι ποίου σημείου, να μην υπερβεί ορισμένα όρια κλπ.

Ασκήθηκαν, όμως, ποινικές δίωξεις σε βαθμό κακουργήματος, για απόπειρες ανθρωποκτονίας ή για οτιδήποτε άλλο κατά την άσκηση εκτελέσεως του καθήκοντος του αστυνομικού.

Πολλοί συνάδελφοι εδώ, οι οποίοι παροικούν στα ποινικά δικαστήρια, έχουμε αντιμετωπίσει το θέμα υπερασπιζόμενοι τέτοιες υποθέσεις.

Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε το θέμα αυτό. Ο έλεγχος στα αεροδρόμια, πώς θα γίνεται; Θα μπορεί η διοίκηση του αεροδρομίου του Ελληνικού, η Πολιτική Αεροπορία, να μισθώνει υπηρεσίες "SECURITY" για να ελέγχουν; Δεν έχει δικά του μηχανήματα το αεροδρόμιο; Ή θα μισθώνει τα μηχανήματα αυτά στη "SECURITY", η οποία θα εκμεταλλεύεται τα μηχανήματα αυτά, οπότε θα έχουμε στην περίπτωση αυτή καταστράτηγηση των δικαιωμάτων των πολιτών, που επιβάλλεται να περνάνε από αυτά τα μηχανήματα, αλλά χωρίς να πληρώνει το κράτος παροχή υπηρεσιών για τον έλεγχο της ασφαλείας, ο οποίος γίνεται;

Λέτε μετά στις παραγράφους δ', ε' και στ' του άρθρου 2, "δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα...". Πώς προσλαμβάνεται ο δημόσιος υπάλληλος; Πρέπει να έχει καταδικαστεί για κάποια ποινή σε βαθμό κακουργήματος ή πλημμελήματος; Όχι. Μπορεί ίσως κατ'εξάρεση να είναι η συκοφαντική δυσφήμιση ή δυσφήμιση που είναι αδικήματα, τα οποία προσβάλλουν την προσωπικότητα ενός ατόμου κατά τις καθημερινές συναλλαγές που έχει ο οποιοσδήποτε. Γιατί λοιπόν, το περιορίζουμε;

Είπαμε και στην επιτροπή, αλλά το επανέλαβε και ο κ. Φούσας σήμερα, ότι είναι ασαφής ο όρος αυτός, να μην έχει καταδικαστεί, όπως λέτε, για έγκλημα "που τελέσθηκε με

δόλο". Τι θα πει "τελέσθηκε με δόλο";

Νομίζω, λοιπόν, ότι πρέπει να απαλειφθούν αυτές οι τρεις διατάξεις και να αναγραφεί κανονικά η διάταξη για την πρόσληψη δημοσίου υπαλλήλου ή για την πρόσληψη αστυνομικού.

Ενας αστυνομικός δίνει τις αρμόζουσες εξετάσεις σε διάφορες ασκήσεις και σε μαθήματα, σύμφωνα με το σύστημα των Πανελληνίων Εξετάσεων και προσλαμβάνεται. Και πρέπει να έχει και λευκό ποινικό μητρώο. Μπορεί, όμως, να έχει μία συκοφαντική δυσφήμιση, μία εξύβριση, δεν επιτρέπεται σ' αυτόν να είναι "security";

Νομίζω, λοιπόν, ότι εφόσον υπάρχει αυτή η διάταξη και γίνεται μία παραχώρηση της εξουσίας, την οποία έχει ο αστυνομικός, καλό θα είναι να έχει σχεδόν τις ίδιες διατάξεις επάνω σ' αυτό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει άλλος εγγεγραμμένος να ομιλήσει.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε να αρχίσω τη σύντομη παρέμβαση από την παρατήρηση του κ. Παυλόπουλου, την οποία δεν μπορώ να αποδεχθώ για τον εξής λόγο: Είχα την ευκαιρία και χθες να επισημάνω, ότι εμείς δεν δεχόμαστε τον όρο του επικουρικού, διότι αυτό θα οδηγήσει σε πολλές παρερμηνείες, με την έννοια δηλαδή ότι η ίδια η Ελληνική Αστυνομία, το κράτος, μπορεί να χρησιμοποιήσει επικουρικά τις ιδιωτικές εταιρείες ασφάλισης. Δεν πρόκειται περί αυτού, διότι κατά κύριο λόγο αυτές οι εταιρείες παρέχουν στην πράξη -και αυτό προβλέπεται και από το νομοσχέδιο- κυρίως εκεί όπου η Ελληνική Αστυνομία, όχι δεν μπορεί, αλλά δεν πρέπει

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ:...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Θα έρθω αμέσως εκεί και θα δεχθώ και μία πρόταση.

Ο συνάδελφος του ΚΚΕ λέει: Σε εκθέσεις, σε μουσεία. Ναι, διότι όταν κάποιος κάνει μία έκθεση και θέλει να φυλάξει τα έργα τέχνης μέσα στο κτίριο -άλλο το έξω- δεν είναι επικουρικό. Διότι και η Ελληνική Αστυνομία οπουδήποτε δεν νομίζω ότι έχει υποχρέωση. Δεν νομίζω ότι, μέσα στο κτίριο που γίνεται μία έκθεση, έχει υποχρέωση να εγκαθίσταται η αστυνομία για να φυλάξει τα έργα τέχνης.

Υπάρχει πλήθος πλέον τέτοιων εκδηλώσεων σε όλες τις χώρες, όπου λόγω της εγκληματικότητας χρειάζεται μία εσωτερική, να το πούμε έτσι, ασφάλεια. Δεν είναι λοιπόν επικουρική η παρουσία της αστυνομίας. Επικουρική η παρουσία της αστυνομίας είναι, εάν θα τη χρησιμοποιήσουμε για να φυλάξουμε τους δρόμους. Και θα δούμε για το θέμα των αεροδρομίων. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να το δεχθούμε αυτό.

Επειδή, λοιπόν, για το θέμα των αεροδρομίων έγινε από όλους μία παραποίηση, κοιτάξτε να δείτε. Εγώ θα δεχθώ ευχαρίστως αυτό που μου πρότεινε ο κ. Φούσας, "κατόπιν άδειας...". Αλλά συμβαίνει στην πράξη εταιρείες αεροπορικές, αφού γίνει ο έλεγχος ο κανονικός, ο οποίος παραμένει -και στην παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου με σαφήνεια διατυπώνεται, ότι η άσκηση των ανωτέρω δεν θίγει τις αρμοδιότητες των κρατικών αρχών- στην Ελλάδα, στο Ανατολικό Αεροδρόμιο, όπως γνωρίζετε, στις εσωτερικές αίθουσες, πριν από την επιβίβαση ασκούν έλεγχο με ιδιωτικές εταιρείες. Εμείς δεχόμαστε ευχαρίστως την πρόταση αυτό να γίνεται κατόπιν άδειας της Ελληνικής Αστυνομίας. Αυτό δεν σημαίνει ότι υποκαθιστά τον πρώτο έλεγχο, ο οποίος σαφώς θα γίνεται από την Ελληνική Αστυνομία, όπως γίνεται σήμερα, αλλά δεν είναι δυνατόν να του απαγορεύσουμε. Και να πω και κάτι, γιατί είχα την ευκαιρία να το συζητήσουμε και με τον κ. Κουβέλη. Αυτός ο δεύτερος έλεγχος, όχι μόνο δεν παραβιάζει τα ατομικά δικαιώματα, αλλά είναι για την προστασία των ατόμων. Διότι εάν παρεμφύσει κάποιος με κάποιο μηχανήμα μέσα στο αεροπλάνο, θα υποστούν ζημιά όλοι.

Μπορούμε λοιπόν και νομίζω, ότι είναι σωστό, όποιες εταιρείες θελήσουν, να έχουν έναν πρόσθετο -είναι σαφές-

έλεγχο, να παρέχουμε την άδεια. Βεβαίως, μετά από άδεια. Δεν έχουμε καμία αντίρρηση.

Παρακαλώ να διατυπώσουμε: "Κατόπιν άδειας της αρμόδιας αστυνομικής αρχής".

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Αρμόδιας αστυνομικής ή ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Αρμόδιας αστυνομικής ή λιμενικής αρχής.

Για τον κ. Παννόπουλο θέλω να πω ότι για τα νοσοκομεία είναι σαφές, ότι στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 εκεί που λέει, "παροχή υπηρεσιών σε τρίτους", καλύπτονται και τα νοσοκομεία και δεν χρειάζεται η προσθήκη την οποία έχει ζητήσει.

Στην παράγραφο δ', κύριε Φούσα, επαναλαμβάνω τη διόρθωση την οποία κάνουμε για τα Πρακτικά, αν και έχει καταχωρισθεί χθες. Στην πρώτη σειρά του εδαφίου δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 απαλείφονται οι λέξεις "για κακούργημα ή" και στο εδάφιο στ' της ως άνω παραγράφου του ίδιου άρθρου και μετά τη λέξη "δική" προστίθενται οι λέξεις "για κακούργημα ή".

Και πιστεύουμε, ότι σε συνδυασμό με την παράγραφο 5 καλύπτεται με σαφήνεια αυτό που εμείς έχουμε πρόθεση να δημιουργήσουμε ως απαγορευτικό πλαίσιο για την παροχή της άδειας.

Θα επαναλάβω την προσθήκη για τα Πρακτικά στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 2. Αντικαθίσταται ως εξής: "προκειμένου για ανώνυμες εταιρείες οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να συντρέχουν στο πρόσωπο ενός εκάστου των μελών του διοικητικού συμβουλίου και των εκπροσώπων και διαχειριστών αυτών, καθώς και όσων εκ των μετόχων κατέχουν ή αποκτούν μετοχές, που αντιπροσωπεύουν ποσοστό μεγαλύτερο του 25% του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας. Όλες οι μετοχές των εταιρειών αυτών είναι υποχρεωτικά ονομαστικές".

Επίσης το τρίτο εδάφιο της ως άνω παραγράφου του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής: "προκειμένου για εταιρείες περιορισμένης ευθύνης και για ομόρρυθμες ή ετερόρρυθμες εταιρείες οι ως άνω προϋποθέσεις πρέπει να συντρέχουν στο πρόσωπο όλων των εταίρων και των διαχειριστών αυτών".

Θέλω να απαντήσω στον κ. Κουβέλη, ότι συμφωνώ απολύτως και μπορεί να γραφεί στα Πρακτικά και θα διαβιβάζω στο συνάδελφο Υπουργό Εργασίας την αναγκαιότητα ρύθμισης του εργασιακού καθεστώτος όλων αυτών που θα εργάζονται σ' αυτές τις εταιρείες.

Όσον αφορά το θέμα της προστασίας των δικαιωμάτων, προτίθεμαι στο άρθρο 7 -και θα επανέλθω για τα Πρακτικά να προστεθεί η φράση, "ότι δεν επιτρέπεται η παροχή συνδρομής για την αντιμετώπιση δημοσίων συναθροίσεων". Επειδή είναι ένα θέμα που συζητήθηκε πολύ και υπήρξαν ενστάσεις και επιφυλάξεις από πολλούς για το ενδεχόμενο χρησιμοποίησης αυτών των εταιρειών, θα κάνουμε αυτήν την προσθήκη και νομίζω ότι αντιμετωπίζουμε τα αιτήματα ορισμένων συναδέλφων. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Σχετικά με το "καθ' οιονδήποτε τρόπο" στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 νοείται το προσωπικό στο οποίο ανατίθεται... είπα να μπει "καθ' οιονδήποτε τρόπο η άσκηση οποιασδήποτε από τις ως άνω δραστηριότητες", για να καλυφθεί η ή ατύπη εντολή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Θεωρώ, κυρία Μπενάκη, ότι δεν είναι απαραίτητο. Περισσότερο πρόβλημα θα δημιουργήσει. Τι εννοούμε "καθ' οιονδήποτε τρόπο"; Φοβάμαι ότι μπορεί να είναι ανεξέλεγκτα πλέον τα πράγματα. Θεωρώ ότι μπορούμε να τα αφήσουμε έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Προχωρούμε σε προτασόμενες δευτερολογίες.

Το λόγο έχει ο κ. Τατούλης, αν φυσικά δεν έχει αντίρρηση ο κ. Αλογοσκούφης.

Δεν έχει αντίρρηση.

Ορίστε, κύριε Τατούλη.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Νομίζω ότι η τροποποίηση που κάνει ο κύριος Υπουργός και που έχει ως βασική λογική την

περαιτέρω εμπλοκή στον τρόπο λειτουργίας των επιχειρήσεων αυτών με τα αστυνομικά Όργανα, δημιουργεί επιπλέον ένα πρόβλημα για τα ίδια τα αστυνομικά Όργανα. Επειδή ζούμε την περίοδο των εξαρτήσεων και επειδή αυτές οι αλληλοεξαρτήσεις πιθανόν να δημιουργούν και συγκεκριμένους συνειρμούς, εγώ πιστεύω πως θα πρέπει να αναγνωρίσουμε μία βασική αρχή λειτουργίας, κύριε Υπουργέ, όπως είπατε, σ' αυτές τις επιπρόσθετες υπηρεσίες ασφάλειας, ότι δεν υπάρχει η δυνατότητα ή η λογική της επικουρικότητας. Είναι εντελώς διαφορετικές υπηρεσίες που προσφέρουν αυτές οι υπηρεσίες και εντελώς διαφορετικό το έργο που παράγει η αστυνομία.

Επειδή έγινε μεγάλη κουβέντα για το θέμα των αεροδρομίων, είναι γνωστό τοις πάσι σήμερα, ότι οι διάφορες αεροπορικές εταιρείες διαφημίζουν επιπλέον μέτρα ασφάλειας, που αποτελεί ένα δικό τους επιπλέον πλεονέκτημα, για να κάνουν χρήση οι επιβάτες των δυνατοτήτων που τους παρέχουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**.)

Νομίζω, λοιπόν, ότι η εμπλοκή που γίνεται και στο επίπεδο της εκδόσεως της άδειας από τον Αρχηγό της Αστυνομίας, μόνο από ένα φυσικό πρόσωπο, αλλά και η εμπλοκή με την τροποποίηση που κάνετε, ο έλεγχος των επιχειρήσεων και η συσχέτιση λειτουργίας τους να γίνεται από τα οικεία αστυνομικά τμήματα, δημιουργεί ένα τεράστιο πρόβλημα. Και από την άλλη μεριά, κύριε Υπουργέ, βάζετε ως κριτήριο την εκπλήρωση των στρατιωτικών υποχρεώσεων. Φοβάμαι πλέον ότι πάει να δημιουργηθεί μία εντύπωση σ' αυτήν την Αίθουσα, ότι πάμε να δημιουργήσουμε μία παράλληλη αστυνομία. Όχι, δεν είναι αυτό το ζητούμενο. Και αυτό θα πρέπει να ξεκαθαριστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παναγιώτου έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Μια παρατήρηση, κύριε Υπουργέ, σχετικά με τους ελέγχους στα αεροδρόμια. Από τη στιγμή που αποδέχασθε, ότι μετά τον έλεγχο της αστυνομίας παρέχεται η δυνατότητα στα μέλη αυτών των εταιρειών να προβαίνουν σε συμπληρωματικούς ελέγχους, είναι σαν να παραδέχεσθε, σαν να αναγνωρίζετε τις κατηγορίες που κατά καιρούς έχουν διατυπωθεί με τις γνωστές τουριστικές οδηγίες σε βάρος της Ελληνικής Αστυνομίας, ότι δηλαδή δεν κάνει σωστά τη δουλειά της και ότι είναι πλημμελής.

Και κάτι ακόμα. Πώς είναι δυνατόν μετά τον έλεγχο που γίνεται από την αστυνομία στο χώρο του αεροδρομίου, να παρέχεται η δυνατότητα σ' αυτές τις εταιρείες και στο προσωπικό τους να προβαίνουν σε τέτοιους ελέγχους.

Νομίζω ότι πρέπει να το επανεξετάσετε. Έχει σχέση και με το κύρος της Ελληνικής Αστυνομίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κατ' αρχήν, θεωρώ θετική τη βελτίωση, όσον αφορά τα αεροδρόμια. Είμαι υποχρεωμένος να το υπογραμμίσω εν όψει και όσων αναφέρθηκαν, ότι δηλαδή πρόκειται για έναν ιδιαίτερα ευαίσθητο χώρο και καλόν είναι από την κατά τόπον Αστυνομία ή και αρμόδιο όργανο, όπως τελικώς δεχθήκατε, να παίρνουν ειδικές άδειες. Τώρα, αν στην πορεία καταστεί ανάγκη, αυτό να ισχύσει και σε άλλους χώρους, να το δούμε. Πάντως, προς το παρόν αυτό το θεωρώ θετικό.

Δεύτερη παρατήρηση: Θα επιμείνω -έστω και αν δεν εισακούονται οι οποιοσδήποτε ειδικότερες γνώσεις μου και ιδιαίτερα της κ. Μπενάκη, ήθελα, όμως, να σημειώσω για τα Πρακτικά και εδώ χρειάζεται και μία δική σας δήλωση, κύριε Υπουργέ, ότι μεταξύ των παραγράφων δ' και ε' δεν επέρχεται καμία σύγχυση, ότι δηλαδή σε κάθε περίπτωση εννοείται καταδίκη για κακούργημα και ειδικότερα για πλημμέλημα εννοείται άνω των έξι μηνών.

Αυτό υποθέτω θέλετε. Δεν το λέει, κατά την άποψή μου, η νομοθετική ρύθμιση, ας καταγραφεί όμως και ως ερμηνευτική δήλωσή μου και αποδοχής σας, αυτού του θέματος.

Δεν μου απαντήσατε όμως, πώς αντιμετωπίζετε το θέμα της

αναστολής, τυχόν καταδίκη με αναστολή. Δεν το θέλετε; Απαντήσατε αρνητικά; Ας είχαμε και μία θέση σας, γιατί πράγματι μας απασχολεί, ή πείτε μας, στην κρίση τίνος οργάνου μπορεί να είναι. Πάντως, πολλές φορές και τα δικά σας όργανα -τα συμβούλια εννοώ του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως- απ' ό,τι γνωρίζω -και σαν δικηγόρος περισσότερο- σε αυτές τις περιπτώσεις λαμβάνουν σοβαρά υπόψη το θέμα της αναστολής.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Με την άδειά σας, κύριε Πρόεδρε, θα τελειώσω σε ένα λεπτό.

Δηλαδή, έχουμε αστυνομικούς οι οποίοι υπηρετούν στο Σώμα παρά το ό,τι καταδικάστηκαν -και νομίζω πως έτσι είναι- και έξι και επτά μήνες, κρίνει, όμως, το πειθαρχικό συμβούλιό σας, πολλές φορές και το Συμβούλιο της Επικρατείας, ότι δεν είναι αιτιολογημένη αυτή η σκέψη, ότι μία καταδίκη με αναστολή είναι αρκετό για να φεύγει από το Σώμα.

Άρα, εδώ θα συμβεί κάτι άλλο γι' αυτές τις επιχειρήσεις; Το υπογραμμίζω. Δείτε το και αντιμετωπίστε το, όπως νομίζετε.

Για τα υπόλοιπα δεν έχω τίποτα να πω. Σας ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε. Το θέμα της εκπαίδευσής είναι ένα μεγάλο θέμα. Δεν είστε φαίνεται τώρα και εσείς "πρόχειρος" για να το δείτε. Καταλαβαίνω ότι συμφωνείτε μαζί μου. Θα το δούμε και αυτό στην πορεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δέχομαι τη θέση που διατύπωσε ως προς το δ' και ε'. Τώρα στα περί αναστολής, ας μην προχωρήσουμε άλλο, διότι θα τελαγοδρομήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Θα ήθελα να επισημάνω το γεγονός ότι στις προϋποθέσεις χορήγησης της άδειας, δεν περιλαμβάνονται πλέον τα εξ αμελείας εγκλήματα. Έτσι δεν είναι; Δηλαδή, εάν έχουμε κάποιον ο οποίος έχει "θερίσει" πέντε - έξι με το αυτοκίνητο ή έχει βάλει φωπιές εξ αμελείας και έχει βέβαια καταδίκες, αυτός θα μπορεί να πάρει άδεια παροχής υπηρεσιών ασφαλείας; Είναι και λίγο οξύμωρο. Δεν ξέρω, ίσως θα έπρεπε να το σκεφθείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ευχαριστώ, κυρία Μπενάκη.

Δεν υπάρχει άλλος συνάδελφος για να ομιλήσει.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1, 2, 3 και 4 και εισερχόμαστε στην ψήφισή τους.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο

4 έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεστε στη συζήτηση της ενότητας των άρθρων 5, 6 και 7.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Παπανικόλας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Δύο λόγια μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Με το άρθρο 5 καθιερώνεται γενική απαγόρευση οπλο- κατο- χής και οπλοφορίας των εκπροσώπων των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, εκτός από τη ρητή εξαίρεση και περίπτωση η οποία αναφέρεται στο άρθρο 2, όπου κατ' εξαίρεση μπορεί να χορηγείται άδεια οπλοφορίας στο προσω- πικό αυτών των επιχειρήσεων για τη φύλαξη ή άσκηση των αναφερομένων δραστηριοτήτων στην παράγραφο αυτή και με την προϋπόθεση ότι το προσωπικό ασφαλείας θα είναι εφοδιασμένο με τη νόμιμη άδεια οπλοφορίας.

Μία παρατήρηση στο άρθρο αυτό, κύριε Υπουργέ.

Δεν γίνεται αναφορά για τις προϋποθέσεις της οπλοχρησίας, της χρήσης του όπλου. Θα πρέπει να συμπεράνουμε και να δεχθούμε, ότι ισχύουν οι γενικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα.

Επίσης, μία παρατήρηση προσωπική. Δεν προβλέπεται καθόλου ούτε ελάχιστο μέσο ατομικής προστασίας του προσωπικού ασφαλείας, το οποίο ενδεχόμενα να περιπολεί κατ' άνδρα μόνο του νυχτερινές ώρες. Ίσως να χρειάζεται να φέρει τουλάχιστον την αστυνομική ράβδο. Είναι μία απλή παρατήρηση.

Με το άρθρο 6 προβλέπεται η υποχρέωση του εργοδότη των υπηρεσιών των επιχειρήσεων αυτών παροχής υπηρεσιών ασφαλείας να εφοδιάζει το προσωπικό του με ειδικό δελτίο ταυτότητας και ειδικό διακριτικό σήμα, ώστε να είναι δυνατός ο έλεγχος και από τα αρμόδια όργανα της πολιτείας, αλλά και να είναι εύκολα αναγνωρίσιμο το προσωπικό αυτό από τους πολίτες. Είναι και εδώ μία περίπτωση από αυτές τις οποίες βάζει το σχέδιο νόμου, ούτως ώστε να μην επέρχεται σε καμία απολύτως περίπτωση σύγκρουση μεταξύ αυτού του προσωπικού ασφαλείας των συγκεκριμένων επιχειρήσεων και της Ελληνικής Αστυνομίας.

Στο άρθρο 7, τέλος, καθιερώνεται η κρατική εποπτεία και ο έλεγχος των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ασφαλείας και του προσωπικού των κατά την άσκηση δραστηριοτήτων τους, ο οποίος έλεγχος ασκείται από τις κατά τόπους αστυνομικές αρχές, με τις υποδείξεις των οποίων είναι υποχρεωμένοι να συμμορφώνονται.

Στο άρθρο 7, κατά τη συζήτηση στη διαρκή επιτροπή, έχει γίνει αλλαγή. Το "σε περίπτωση ανάγκης" αλλάζει και γίνεται "σε περίπτωση εκδήλωσης σοβαρής εγκληματικής ενέργειας", οπότε κατά την άποψή μας πλήρως ρυθμίζεται και καθορίζεται η επιφύλαξη η οποία είχε τεθεί. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Φούσας έχει τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Από τις διατάξεις 5 έως 7, που συζητούμε τώρα, νομίζω ότι είναι πιο σοβαρή η διάταξη του άρθρου 5. Και εννοώ πιο σοβαρή, διότι μιλάμε για ένα σοβαρό θέμα, οπλοφορία, χρήση όπλων, κατάχρηση οπλοφορίας κλπ και θέλω να το υπογραμμίσω αυτό.

Εγώ βρίσκω ότι υπάρχει μία αντίφαση στην πρώτη παράγραφο με τη δεύτερη, όπου στην πρώτη απαγορεύεται ρητώς, αλλά στη δεύτερη δίδεται κατ' εξαίρεση άδεια, αλλά μετά τις εξηγήσεις που δώσατε στην επιτροπή, δεν πρέπει να επιμείνω περισσότερο. Και μάλιστα είπατε και να συμφωνήσουμε εδώ, ότι άδειες θα παίρνουν οι εταιρείες οι οποίες καλούν προς παροχή υπηρεσιών αυτές τις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Το όπλο δεν θα το έχει ποτέ μαζί του το προσωπικό που θα εργάζεται στις ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής ασφαλείας και θα το παραδίδει κάθε φορά όταν θα αποχωρεί από την άσκηση των καθηκόντων του και επίσης, ότι θα ασκείται πάντοτε ο έλεγχος αυτών οι οποίοι οπλοφορούν. Είχε μείνει προς διεκρίνιση, δεν ξέρω αν θα το δεχθείτε. Εγώ δεν ανησυχώ, κάτι που ειπώθηκε, πρέπει να σας πω, ότι έχω εμπιστοσύνη στην Αστυνομία, απεριόριστη με τις αδυναμίες όλων των Σωμάτων, αλλά εγώ

έχω εμπιστοσύνη στην Αστυνομία. Πρέπει να σας πω, ότι βρίσκω ότι θα ήταν χρήσιμο να ήταν καταχωρημένο σε ένα βιβλίο πώς και πού δίδονται οι άδειες, τα όπλα που δίδονται.

Θα το κάνετε, ίσως, στην πράξη. Πάντως σημειώστε το. Το θεωρώ πολύ σοβαρό αυτό για πολλούς λόγους. Εδώ έχουμε αστυνομικούς, οι οποίοι τα χρησιμοποιούν για άλλους σκοπούς. Θα ήθελα λοιπόν αυτό να το δείτε.

Όσον αφορά τις υπόλοιπες διατάξεις, εκεί που θα ήθελα να σταθώ περισσότερο, επιπλέον του άρθρου 5 είναι η διάταξη του άρθρου 7. Η κ. Μπενάκη νομίζω ότι σας το επεσήμανε αυτό χθες. Να το επαναλάβω κι εγώ. Λέτε: "Οι επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας και το προσωπικό αυτών κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων τους υπόκεινται στην εποπτεία και τον έλεγχο των αρμόδιων κατά τόπο αστυνομικών αρχών και υποχρεούνται να συμμορφώνονται προς τις υποδείξεις τους και σε περίπτωση εκδήλωσης εγκληματικής ενέργειας να παρέχουν τη συνδρομή τους σε αυτές, εφόσον τους ζητηθεί." Έτσι όπως το διαμορφώσαμε μετά. Θεωρώ ότι είναι κάπως αόριστο -θα έλεγα μάλιστα πολύ αόριστο- αυτό το οποίο διαλαμβάνεται. Στην πράξη θα δημιουργήσει πρόβλημα.

Γιατί να έχουμε δυσκολία να παραχωρήσουμε σήμερα σε σας, στον εκάστοτε Υπουργό, μια εξουσιοδότηση, ώστε με μια απόφασή σας, να προσδιορίζεται ακριβώς πώς θα γίνεται ο έλεγχος, πώς θα γίνεται η εποπτεία. Δεν είναι άσχημο αυτό να το κάνουμε. Δηλαδή να έχετε μια δυνατότητα, με μια απόφασή σας αυτό να το καθορίζετε. Απλώς το λέω για να μην έχουμε προβλήματα στην εφαρμογή. Το σημειώνω σαν παρατήρηση.

Σας είπαμε πως θα είμαστε πολύ χρήσιμοι και εποικοδομητικοί στη συζήτησή μας. Χαίρομαι που τα περισσότερα τα δέχεστε. Σας μεταφέρουμε εδώ μια εμπειρία πολλών ετών και από την άσκηση του λειτουργημάτων μας όλοι μας ως δικηγόροι και μάλιστα μέσα στους χώρους των ποινικών δικαστηρίων. Δέστε το και αυτό.

Δεν έχω να κάνω καμία άλλη παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε, για να τελειώσω και γρηγορότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Σταύρος Παναγιώτου έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Παρά τις όποιες διατυπώσεις, ουσιαστικά ανοίγει ο δρόμος για την παροχή άδειας οπλοφορίας. Όταν, κύριε Υπουργέ, είναι γνωστός ο τρόπος με τον οποίο, όχι σε λίγες περιπτώσεις, τα υπηρεσιακά όπλα των αστυνομικών χρησιμοποιήθηκαν -που μάλιστα οι άντρες αυτοί είναι και εκπαιδευμένοι- έξω από τις υπηρεσιακές τους υποχρεώσεις, είναι πιθανό, ότι το ίδιο μπορεί να συμβεί και με τους εργαζόμενους σε αυτές τις εταιρείες, στους οποίους παρέχεται η δυνατότητα να οπλοφορούν, πολύ περισσότερο όταν δεν είναι και εκπαιδευμένοι. Ο κίνδυνος, δηλαδή, να γίνει κατάχρηση της οπλοφορίας από το προσωπικό αυτών των εταιρειών είναι μεγάλος.

Για το άρθρο 6 δεν έχουμε να κάνουμε καμία ιδιαίτερη παρατήρηση.

Το άρθρο 7 αναφέρεται στην εποπτεία των επιχειρήσεων. Κατά την άποψή μας η εποπτεία αυτή είναι πολύ γενική και αόριστη και δημιουργείται η εντύπωση, πως αυτό είναι σκόπιμο, για να μην υπάρξει η εποπτεία που χρειάζεται σε αυτές τις επιχειρήσεις.

Επίσης αναφέρεται, πως σε περιπτώσεις εκδήλωσης εγκληματικής ενέργειας να παρέχουν τη συνδρομή τους σ'αυτές, εφόσον τους ζητηθεί. Πρόκειται για συνεργασία με τις αστυνομικές δυνάμεις.

Εγκληματική ενέργεια, κύριε Υπουργέ, σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα, χαρακτηρίζεται κάθε παράνομη πράξη. Παράνομη και καταχρηστική -όπως κατά κανόνα κρίνεται- χαρακτηρίζεται κάθε απεργιακή κινητοποίηση εργαζομένων για τη διεκδίκηση νόμιμων αιτημάτων τους.

Εδώ, θα έχουμε συνεργασία της αστυνομίας με αυτές τις εταιρείες για την καταστολή αυτών και μιας σειράς άλλων κινητοποιήσεων των εργαζομένων.

Αυτές είναι οι παρατηρήσεις μας για τα τρία άρθρα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Φώτιος Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 5 θέλω να διευκρινιστεί -και αναφέρομαι στην παράγραφο 2- αν, όταν λέτε "άλλων μεγάλης αξίας και σπουδαιότητας επιχειρήσεων ή εγκαταστάσεων", αναφέρεστε γενικώς σε κάθε μεγάλη και σπουδαία επιχείρηση ή εγκατάσταση ή μόνο σε εκείνες που ανήκουν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Διότι είναι δυνατόν μία εγκατάσταση ή μία επιχείρηση να θεωρείται μεγάλης αξίας και σπουδαιότητας, αλλά να ανήκει στον ιδιωτικό τομέα. Επομένως, θεωρώ αναγκαίο να διευκρινιστεί αυτό.

Στο άρθρο 6 θέλω να πιστεύω ότι εξακολουθεί να σας δεσμεύει η δήλωση ότι θα καθιερώσετε ένα μητρώο, όχι μόνο των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών ιδιωτικής ασφάλισης, αλλά και μητρώο των εργαζομένων σε τέτοιες επιχειρήσεις.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 7, βεβαίως, κύριε Υπουργέ, καθιερώνετε τον έλεγχο από τις αρμόδιες αστυνομικές αρχές αυτών των επιχειρήσεων. Σας προτείνω αυτόν τον έλεγχο να τον ορίσετε με πιο συγκεκριμένο τρόπο. Δηλαδή να είναι έλεγχος, που θα γίνεται κάθε χρόνο από τις αρμόδιες αστυνομικές υπηρεσίες. Η δε έκθεση που θα έχει υποχρέωση η υπηρεσία να συντάσσει, να υποβάλλεται στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Έτσι θα αποφύγετε χαλαρότητα, που προσδιορίζουν τις λειτουργίες, όχι μόνο των αστυνομικών υπηρεσιών, αλλά γενικότερα των υπηρεσιών του δημοσίου τομέα και θα έχετε, ως κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, κάθε χρόνο στα χέρια σας εκθέσεις, που θα μαρτυράνε αν πράγματι οι ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφάλειας ανταποκρίνονται σ' εκείνα που ο νόμος θέλει.

Σε ό,τι έχει σχέση με τη συνδρομή των επιχειρήσεων αυτών προς τις αστυνομικές αρχές, θεωρώ επίσης δεδομένη τη δήλωση που κάνατε λίγο πριν, ότι η συνδρομή αυτή δεν θα αφορά σε καμία περίπτωση τις δημόσιες συναθροίσεις των πολιτών. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης):** Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Για το άρθρο 5, κύριε Φούσα, είναι σαφές ότι άδειες οπλοκατοχής δίδονται όχι στις εταιρίες παροχής υπηρεσιών, αλλά στις υπηρεσίες οι οποίες κάνουν τη σύμβαση με τις εταιρίες. Άδειες οπλοφορίας δίδονται στα μέλη, όπως ούτως ή άλλως δικαιούνται. Και είναι σαφές ότι η κατοχή και η χρήση είναι εντός της υπηρεσίας του. Αυτό είναι σαφές και νομίζω ότι καλύπτεται.

Όσον αφορά την παρατήρηση του κ. Κουβέλη για τις επιχειρήσεις, τις εγκαταστάσεις κλπ., καλύπτονται οι πάντες και δεν έχουμε διαταγή να αναφέρουμε το ενδεχόμενο ότι κάποια διυλιστήρια για παράδειγμα, τα οποία μπορεί να είναι του δημοσίου, να έχουν την ανάγκη να προσφύγουν σε μια τέτοια εταιρία για την εσωτερική φύλαξη. Επομένως, καλύπτονται γιατί υπάρχει και ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Στο άρθρο 7, ο έλεγχος, κύριε Κουβέλη, δεν χρειάζεται έκθεση. Ο έλεγχος πρέπει να είναι καθημερινός. Και όπως είπε και ο κ. Φούσας, μπορεί να ακολουθείται μία διαδικασία. Νομίζω ότι δεν χρειάζεται να προβλέψουμε εδώ ότι χρειάζεται υπουργική απόφαση. Είναι σαφές όμως ότι πρέπει να υπάρχουν αναφορές από τα αρμόδια όργανα σε σχέση με τη λειτουργία τους. Αυτό είναι αυτονόητο. Θα πρέπει να υπάρχει κεντρικός έλεγχος. Όταν οι άδειες εκδίδονται από τον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας, είναι αυτονόητο ότι το Υπουργείο, επομένως το Αρχηγείο θα πρέπει να έχει συνεχώς τα στοιχεία λειτουργίας αυτών των εταιριών, προκειμένου να κινηθεί και η διαδικασία των διοικητικών ή άλλων κυρώσεων.

Θα ήθελα επίσης να επαναλάβω την προσθήκη, που προτείνω στο άρθρο 7. Την είχατε ακούσει, άρα δεν χρειάζονταν τα σχόλια που κάνατε. Νομίζω ότι τώρα μπορείτε να τα άρετε.

Στο τέλος του άρθρου 7 προτείνεται η ακόλουθη φράση: "Δεν επιτρέπεται η παροχή συνδρομής για την αντιμετώπιση δημοσίων συναθροίσεων".

Το βάζουμε αυτό, για να καθισχύσουμε τις ανησυχίες, που

μπορεί να υπάρχουν.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Στο άρθρο 7 είναι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Ναι, είναι στο τέλος του άρθρου 7.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός καταθέτει στα Πρακτικά την προαναφερθείσα δήλωσή του, η οποία έχει ως εξής:

"ΔΗΛΩΣΗ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Στο τέλος του άρθρου 7 προστίθεται η ακόλουθη φράση: "Δεν επιτρέπεται η παροχή συνδρομής για την αντιμετώπιση δημοσίων συναθροίσεων"

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Θέλει κανείς εκ των κυρίων συναδέλφων να δευτερολογήσει; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 5 έως και 7 και εισερχόμαστε στην κατ' άρθρον ψήφιση.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση της ενότητας των άρθρων από 8 έως 12.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο συνάδελφος κ. Παπανικόλας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Με το άρθρο 8, κύριε Πρόεδρε, προβλέπονται ποινικές κυρώσεις. Κατά το αρχικό σχέδιο - όπως ήταν η διατύπωση- η απειλούμενη ποινή ή το ποινή φυλάκισης μέχρι δύο ετών και η οποία, ύστερα από τη διόρθωση επί το αυστηρότερο που έγινε από τον κύριο Υπουργό είναι ποινή φυλάκισης μέχρι τριών ετών. Οι ποινές αυτές απειλούνται εις βάρος των παραβατών των διατάξεων του παρόντος σχεδίου νόμου, ενώ με το άρθρο 9 επίσης απειλούνται διοικητικές κυρώσεις, οι οποίες φθάνουν στην προσωρινή και την οριστική ανάκληση των αδειών λειτουργίας ή των αδειών εργασίας του προσωπικού ασφαλείας, όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις οι οποίες αναφέρονται σ' αυτό το άρθρο.

Τέλος, στο άρθρο 10 προβλέπονται μεταβατικές διατάξεις, σύμφωνα με τις οποίες οι σήμερα λειτουργούσες επιχειρήσεις, οι οποίες όπως είπαμε λειτουργούσαν χωρίς ειδικό νομικό πλαίσιο, έχουν την υποχρέωση μέσα σε αποκλειστική προθεσμία έξι μηνών από την έναρξη ισχύος των αποφάσεων που θα εκδοθούν σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 και την παράγραφο 3 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου, να εναρμονιστούν στις απαιτήσεις του παρόντος σχεδίου νόμου.

Επιπλέον, με το άρθρο 11 γίνεται ρύθμιση του θέματος της σύνδεσης συστημάτων συναγερμού με τις αστυνομικές υπηρεσίες. Προβλέπεται το ειδικό τέλος της παραγράφου 3 για την εξέταση των όποιων αιτήσεων υποβάλλονται.

Νομίζω ότι δεν υπάρχει τίποτα άλλο από την πλευρά της Πλειοψηφίας, κύριε Πρόεδρε. Απλώς να τονίσουμε ότι είναι από τις ελάχιστες φορές που έχει γίνει τέτοιος διάλογος και τέτοια επεξεργασία στα άρθρα νομοσχεδίου. Νομίζω ότι, όπως έχει τελικά διαμορφωθεί το σχέδιο νόμου, δεν υπάρχουν επιφυλάξεις για την ψήφισή του.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ.

Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ελπίζω, κύριε συνάδελφε, πως δεν θα διατρέξετε τον κίνδυνο να θεωρηθεί ότι "ευλογείτε τα γένια σας".

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Το αμφισβητείτε;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Καθόλου μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Εξέφρασε την άποψή του, η οποία δεν είναι πάντα φιλοφρόνηση, νομίζω είναι και ουσίας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: 'Ηθελα να πω ότι θα ήταν καλύτερα να το πουν άλλοι, πλην ημών των εισηγητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Το απέδωσε ο Υπουργός, κύριε Φούσα, ο οποίος αποδέχθηκε μέσα από τη συζήτηση συγκεκριμένες τροπολογίες.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Πρέπει να πω, ότι όσοι παρακολουθούμε -και παρακολουθούν πολλοί- τις εργασίες της Βουλής, βλέπουμε ότι αλλού είναι το πρόβλημα και μου δίνεται η ευκαιρία να το πω: 'Όταν κανείς βλέπει μία υπεύθυνη Αντιπολίτευση και συμφωνεί σε κάποια νομοσχέδια, όπως το παρόν, και αγωνίζεται να βελτιωθεί αυτό το νομοσχέδιο καλώς, υπάρχουν και μερικοί άλλοι οι οποίοι αυτήν την καλή μας συμπεριφορά την παρερμηνεύουν. Είναι ένα μεγάλο πρόβλημα. Εμείς όμως θα συνεχίσουμε κατ' αυτόν τον τρόπο να ασκούμε το λειτούργημά μας. 'Ετσι νομίζουμε ότι βοηθάμε τον τόπο μας, έτσι νομίζω ότι βοηθάμε τις εργασίες του Κοινοβουλίου.

Το κάνουμε πράγματι με αίσθημα ευθύνης, είτε ως εισηγητές στους κομματικούς μας χώρους, προκειμένου να διαμορφωθεί η θέση ενός κόμματος -σε όλα τα κόμματα εννοώ- είτε στο χώρο αυτό. Αλίμονο εάν δεν γίνονται αυτά. Πρέπει να λειτουργούμε ουσιαστικά, εποικοδομητικά, βεβαίως και κριτικά όπου χρειάζεται, αλλά δεν μπορεί να συνεχιστεί όπως παλιότερα αυτή η δομική και η μετωπική σύγκρουση. Στα πλαίσια αυτά, νομίζω ότι και σεις αναφερθήκατε, κύριε συνάδελφε, και νομίζω ότι όλοι μας συμβάλαμε.

'Όσον αφορά τις τελευταίες διατάξεις, για τις ποινικές κυρώσεις βάλαμε τα τρία χρόνια και νομίζω ότι δεν χρειάζεται να είναι αυστηρότερη η πρόβλεψη. Εξάλλου, τα αδικήματα δεν είναι πολύ τραγικά, για να έχουμε μέχρι πέντε χρόνια. Να μη φθάσουμε σε μια άλλη πρόταση νόμου, επειδή θα ανοίγει ένα κατάστημα, η παράβαση του ωραρίου να είναι μέχρι πέντε χρόνια φυλάκιση. Για όνομα του Θεού! Θα είναι μάλιστα αρμοδιότητα του Τριμελούς, ενώ η παράβαση καθήκοντος πλέον είναι του Μονομελούς. Καλή είναι η διάταξη αυτή. Το ότι είναι αρμοδιότητα του Τριμελούς, ίσως να είναι και υπερβολικό, αλλά κατ'ανάγκην έτσι είναι, γιατί αυτά προβλέπει η δικονομία μας.

Εκεί όμως που θέλω να σταθώ περισσότερο, είναι στις διοικητικές κυρώσεις. Λέτε "αν τα ανωτέρω πρόσωπα παραβούν υποχρέωση από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου, οι ως άνω άδειες, δύνανται να ανακαλούνται για χρονικό διάστημα από έναν έως τρεις μήνες και σε περίπτωση υποτροπής, μέχρι έξι μήνες". Και περαιτέρω, μιλάτε για τη διαδικασία και αναφέρεσθε στις προσφυγές κλπ. Το ερώτημα είναι το εξής: Αν είναι σε τέτοιο σημείο η υποτροπή που θα πρέπει να είναι οριστική η αφαίρεση, αυτό είναι ένα θέμα. Δεν το βλέπετε. Δηλαδή, δεν θέλουμε ποτέ να αφαιρείται οριστικά η άδεια ; Αν δεν θέλετε, διατυπώστε το. Εξετάστε το. Εγώ νομίζω ότι πρέπει να έχουμε και περιπτώσεις όπου να μπορεί να αφαιρείται κάποτε οριστικά η άδεια, γιατί στο κάτω-κάτω θα είναι τόσο επικερδείς αυτές ή άλλες επιχειρήσεις- δεν θέλω να χρησιμοποιήσω άλλη λέξη- που πάντως, τουλάχιστον, θα λένε, "ας λένε οι αστυνομικοί ότι θέλουν, θα μου αφαιρούν μέχρι έξι μήνες το αργότερο" και έξι θα λειτουργώ... Θα πρέπει να έχουμε δυνατότητα οριστικής αφαίρεσης της άδειας, βεβαίως σε ακραίες περιπτώσεις και σε υποτροπή.

Θέλω να πιστεύω ότι στο άρθρο 11 παρ.3 που αναφέρεται η καταβολή ποσού πενήντα χιλιάδων δραχμών για σύνδεση, προφανώς αυτό έχει σχέση με την παραπάνω παράγραφο, όπου αναφέρεσθε στη σύνδεση συστημάτων συναγερμού με

αστυνομικές υπηρεσίες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Βεβαίως.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Να το λύσουμε όμως αυτό το θέμα.

Δηλαδή, αν κάποιος θελήσει να βάλει στο σπίτι του ένα σύστημα συναγερμού και να συνδεθεί με την Αστυνομία, το άρθρο 11 συνδέεται με το νομοσχέδιό μας, δηλαδή με τη λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων ή είναι ανεξάρτητο;

Είναι, λοιπόν, ανεξάρτητο θέμα, δεν συνδέεται καθόλου με τη λειτουργία, όπως λέτε αυτών των υπηρεσιών. Οποιοσδήποτε θέλει να βάλει ένα συναγερμό στο σπίτι του και να συνδεθεί με την Αστυνομία, μπορεί να το κάνει. Αισθάνθηκα την ανάγκη να κάνω αυτό το ξεκαθάρισμα. Αυτός, λοιπόν, θα αισθάνεται ασφαλής γιατί θα παρέμβει η Αστυνομία και όχι αυτά τα ιδιωτικά όργανα. Λέτε, λοιπόν, ότι σ'αυτήν την περίπτωση πρέπει να πληρώνεται το ποσό των πενήντα χιλιάδων δραχμών.

'Εχω μερικές επιφυλάξεις κατά τούτο. Τι το ειδικότερο που θα πρέπει να πληρώνονται πενήντα χιλιάδες δραχμές, εν αντιθέσει με άλλες παροχές τις οποίες κάνει η Αστυνομία; 'Ισως είναι και λίγο ατυχές το γεγονός ότι αυτή η ρύθμιση δεν είναι σε νομοσχέδιο που αφορά τις ιδιωτικές παρεχόμενες υπηρεσίες "αστυνόμευσης". Αν όμως το θέλετε, το κάνετε. Δεν πρόκειται πάντως να είναι αξιόλογο έσοδο για το κράτος. Θα είναι λίγα αυτά τα χρήματα. Βρίσκω, λοιπόν, ένα πρόβλημα σε καθαρά θεωρητικό επίπεδο. Ξεκαθαρίστε μας τι εννοείτε. Δεν έχω τίποτε άλλο να πω. Ευχαριστώ που με ακούσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παναγιώτου έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Στο άρθρο 8 θεωρούμε τις ποινές που προβλέπονται πολύ μικρές. Σε ορισμένες περιπτώσεις θα μπορούσαν να είναι πολύ αυστηρές.

Στο άρθρο 9 στην πρώτη παράγραφο στο τέλος αναφέρεται ότι οι ως άνω άδειες δύνανται να ανακαλούνται σε χρονικό διάστημα από έναν έως τρεις μήνες και σε περίπτωση υποτροπής μέχρι έξι μήνες. Στη δεύτερη παράγραφο αναφέρεται η προσφυγή που δικαιούνται να κάνουν οι εταιρείες. Δηλαδή, μπορεί να κάνουν παραβάσεις των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων του πολίτη και στη συνέχεια με τις προσφυγές να μπορούν να συνεχίζουν τη λειτουργία τους. 'Όταν η άδεια παρέχεται για πέντε χρόνια με δυνατότητα ανανέωσης για άλλα πέντε έχουν τη δυνατότητα να προβαίνουν σε επανειλημμένες διαδοχικές παραβάσεις και να συνεχίσουν να λειτουργούν. 'Αποψή μας είναι ότι το πολύ πρέπει να τους δίνεται η δυνατότητα της ανανέωσης μέχρι έξι μήνες και στη συνέχεια όταν διαπιστώνεται επανάληψη των παραβάσεων, να μπορεί να αφαιρεθεί οριστικά η άδεια.

Το άρθρο 10 αφορά τις μεταβατικές διατάξεις. Θεωρούμε ότι η μεταβατική περίοδος για την εφαρμογή των έξι μηνών είναι πολύ μεγάλη. Μπορεί αυτό το χρονικό διάστημα να περιοριστεί σε τρεις μήνες γιατί σε όλο αυτό το διάστημα παρέχεται το δικαίωμα στις εταιρείες να λειτουργούν ασύδοτα. Ακόμη σ' αυτό το διάστημα να γίνονται και οι αναγκαίοι έλεγχοι και όχι επειδή τους παρέχεται η δυνατότητα των έξι μηνών να λειτουργούν ανεξέλεγκτα.

Στην ονομαστικοποίηση των μετοχών θεωρούμε το χρονικό διάστημα των έξι μηνών επίσης πολύ μεγάλο. Μπορεί να γίνει σε βραχύτερο χρονικό διάστημα και πολύ περισσότερο να μην επαναληφθεί το φαινόμενο με τις συνεχείς αναβολές, όπως έγινε με τις εταιρείες στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δηλαδή με την ονομαστικοποίηση των μετοχών τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Μόνο μία παρατήρηση έχω, κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 11, παράγραφος 3. Εκεί καθιερώνεται το τέλος των πενήντα χιλιάδων δραχμών, για την εξέταση των αιτήσεων σύνδεσης. Το ερώτημα είναι αν θα καθιερώσετε ένα τέλος γι' αυτήν καθ' εαυτήν τη σύνδεση. 'Εχω τη γνώμη ότι οι ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ασφαλείας πρέπει να υποχρεώνονται στο να καταβάλουν ένα τέλος κάθε χρόνο για την εξυπηρέτηση που θα τους παρέχουν οι αρμόδιες

αστυνομικές αρχές. Επιχειρήσεις κερδοφόρες θα είναι, το κέρδος θα επιδιώκουν. Κατά συνέπεια δεν μπορώ να καταλάβω γιατί να μην καταβάλουν στο ελληνικό δημόσιο γι' αυτήν τη συγκεκριμένη εξυπηρέτηση ένα τέλος γι' αυτήν καθ' εαυτήν τη σύνδεση και όχι μόνο για την εξέταση της αίτησης σύνδεσης για τον καθέναν.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Είναι άλλο πράγμα αυτό.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Πέραν του τέλους που καθιερώνεται για την εξέταση της αίτησης προτείνω να καθιερώσετε και ένα τέλος γι' αυτήν καθ' εαυτήν τη σύνδεση και με το δεδομένο ότι αυτό δεν αφορά μόνο στις επιχειρήσεις αυτές, κύριε Φούσα, αλλά αφορά και σε κατοικία και σε κατάστημα, για τον καθένα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Αυτό αποσυνδέεται από τις επιχειρήσεις.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Όχι, εγώ λέω ότι πέραν των επιχειρήσεων αυτό το τέλος να βαρύνει τον οποιονδήποτε θέλει να έχει σύστημα συναγερμού στο σπίτι του ή στο κατάστημά του. Αυτός να υποχρεώνεται κάθε χρόνο να καταβάλει ένα τέλος γι' αυτήν την εξυπηρέτηση που του παρέχει το ελληνικό δημόσιο.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, επειδή ολοκληρώνεται η συζήτηση επί των άρθρων, θέλω να ευχηθώ να υπάρχει ο συνεχής έλεγχος και η εποπτεία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης αυτών των επιχειρήσεων. Διότι είναι υπαρκτός ο κίνδυνος, παρά τις όποιες νομοθετικές προβλέψεις, να διολισθήσουν κάποιες από τις επιχειρήσεις αυτές σε παράνομες συμπεριφορές.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ - ΨΑΡΟΥΔΑ: Δύο παρατηρήσεις, κύριε Πρόεδρε.

Με το άρθρο 8 παράγραφος 1α', επιβάλλεται ποινή φυλάκισης σε εκείνον που "ασκεί δραστηριότητες του άρθρου 1 παράγραφος 1 του παρόντος νόμου, χωρίς την προβλεπόμενη άδεια". Εδώ ποιος εννοούμε; Τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων ή τους διαχειριστές ανώνυμης εταιρείας ή εταιρείας περιορισμένης ευθύνης; Δεν μπορούμε όμως να πούμε, ότι αυτοί ασκούν τις δραστηριότητες. Τις ασκούν κατ'εντολή κάποιοι άλλοι από την εταιρεία. Πρέπει να βρεθεί μία διατύπωση, όπου θα διακινδυνεύουν να υποστούν ποινικές κυρώσεις τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή τουλάχιστον ο διευθύνων σύμβουλος, ο οποίος δεν ασκεί ο ίδιος τις δραστηριότητες. Και στο ποινικό δίκαιο είναι δύσκολο να επιβληθεί ποινή, εάν δεν είναι απολύτως συγκεκριμένο το πρόσωπο το οποίο επιχειρεί την προβλεπόμενη αξιόποινη πράξη. Ίσως θα μπορούσαμε να το καλύψουμε στο (α.).

Πιστεύω, ότι πρέπει να επιβάλλεται ποινική κύρωση τουλάχιστον στο διευθύνοντα σύμβουλο, εάν όχι σε όλα τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου. Να ασκείται τουλάχιστον δίωξη, εάν δεν επιβάλλεται κύρωση, και στους διαχειριστές. Εάν πούμε "ασκεί ή επιτρέπει να ασκούνται δραστηριότητες του άρθρου 1 χωρίς την προβλεπόμενη άδεια", ίσως έτσι με αυτόν τον τρόπο βάζουμε μέσα τους διοικητές των ανωνύμων εταιρειών.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει σχέση με την οριστική άδεια. Πρέπει να υπάρχει δυνατότητα οριστικής αφαίρεσης της άδειας. Θα πρότεινα ένα έως τρεις μήνες να είναι η πρώτη παράβαση, μέχρι τους έξι μήνες να είναι η πρώτη υποτροπή και σε περίπτωση επανειλημμένης τέλεσης, να μπορεί να αφαιρείται οριστικά η άδεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Να ξεκινήσουμε από το τελευταίο. Δεν έχω καμία αντίρρηση να προσθέσουμε αυτήν τη διατύπωση. Ανακαλούνται για χρονικό διάστημα από ένα έως τρεις μήνες, σε περίπτωση υποτροπής μέχρι έξι μήνες, σε περίπτωση δεύτερης υποτροπής πάλι έξι μήνες και σε περίπτωση τρίτης υποτροπής δυνατότητα αφαίρεσης της άδειας. Γιατί και στη δεύτερη, πάλι υπάρχει εξάμηνο. Ουσιαστικά είναι μία ποινή

σοβαρή. Και στην περίπτωση τρίτης υποτροπής, παρέχεται η δυνατότητα αφαίρεσης της άδειας.

Να επαναλάβω, για να είναι σαφές, ότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, συμπληρώνεται ως εξής: "όσες από τις επιχειρήσεις αυτές λειτουργούν με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας, υποχρεούνται όπως εντός του ιδίου ως άνω χρονικού διαστήματος προβούν στην ονομαστικοποίηση των μετοχών τους".

Δεν θεωρώ, κύριε συνάδελφε, ότι ο χρόνος των έξι μηνών είναι μεγάλος, διότι το τρίμηνο που προτείνετε είναι ανεπαρκέστατο για όλες τις διαδικασίες οι οποίες είναι λίγο χρονοβόρες, τόσο για την ονομαστικοποίηση των μετοχών, όσο και για την παροχή της άδειας. Άλλωστε, δεν νομίζω ότι εκεί είναι το πρόβλημα, όταν τόσα χρόνια λειτουργούν χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις, να χαθούμε για τρεις μήνες. Πιστεύω προσωπικά, ότι είναι λάθος να βάζουμε προθεσμίες, όταν γνωρίζουμε εκ των προτέρων ότι δεν μπορούν να τηρηθούν. Καλύτερα, λοιπόν, να βάζουμε τέτοιες που να παρέχουν την άνεση.

Όσον αφορά την παρατήρηση για το άρθρο 11 δεν νομίζω ότι πρέπει να συνδέεται αυτό με τις εταιρείες. Προκειμένου να το φέρουμε σε ένα άσχετο νομοσχέδιο, το φέρνουμε σ' αυτό το νομοσχέδιο. Αλλά είναι σαφές, αν διαβάσετε την παράγραφο 1 "για τη σύνδεση συστημάτων συναγερμού με αστυνομικές υπηρεσίες απαιτείται... κλπ.". Κατά συνέπεια και το 3 όταν αναφέρεται σε σύνδεση, αναφέρεται με τις αστυνομικές υπηρεσίες και όχι με κάποιους άλλους.

Η παρατήρηση του κ. Κουβέλη είναι σωστή ότι θα πρέπει να υπάρχει και ένα τέλος. Δεν είμαι έτοιμος όμως αυτήν την ώρα να προσδιορίσω αυτό το τέλος όσον αφορά τη σύνδεση.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπεται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Κουβέλη.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κατανοώ ότι δεν είναι δυνατόν να το προσδιορίσετε τώρα, αλλά πρέπει να λάβετε από το νομοθέτημα μια εξουσιοδότηση για να το προσδιορίσετε αργότερα.

Επομένως, σας ερωτώ εάν αποδέχεσθε να προστεθεί η διατύπωση ότι με υπουργική απόφαση θα καθορισθεί το τέλος που θα καταβάλλεται κάθε χρόνο γι' αυτήν τη σύνδεση. Διότι εάν δεν πάρετε την εξουσιοδότηση από το νομοθέτημα δεν θα έχετε τη δυνατότητα μετά να το καθορίσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Θα προτείνω, κύριε Κουβέλη, κάτι άλλο. Πράγματι είναι μια σωστή παρατήρηση και εμάς μας ενδιαφέρει να έχουμε κάποια έσοδα λόγω αναγκών. Πράγματι αυτή η σύνδεση επιβαρύνει την αστυνομία, διότι σύνδεση σημαίνει ότι είναι υποχρεωμένη η αστυνομία να απευθείας προς αυτό. Δεδομένου ότι εντός των ημερών θα καταθέσουμε ένα άλλο νομοσχέδιο με διάφορες διατάξεις, αποσύρω αυτήν τη διάταξη, προκειμένου να τη φέρουμε ολοκληρωμένη.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ποιά διάταξη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Αυτήν. Το άρθρο 11.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αποσύρετε το άρθρο 11, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Ναι, αποσύρω το άρθρο 11 για να το καταθέσω σε ένα νέο νομοσχέδιο το οποίο κατατίθεται εντός των ημερών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Φούσα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Εγώ νομίζω ότι ορθώς το έχετε. Διότι οι επιχειρηματίες πληρώνουν φόρους, φορολογούνται οι άνθρωποι και ως πρόσωπα και ως εταιρείες. Υποθέτω ότι απ' αυτήν την πλευρά θα ξεκινήσατε και θα είπατε γιατί να βάλετε ένα νέο τέλος. Δηλαδή ο κάθε επιχειρηματίας πληρώνει δικό του τέλος. Θεωρώ δηλαδή ότι -δεν εννοώ τα σπίτια, αφήστε το, το κρίνате εδώ, δεν εννοώ τον ιδιώτη αφού είναι ανεξάρτητο το άρθρο 11 με εκείνο, απλώς το

θέτω σε θεωρητικό επίπεδο- αφού το αποσύρετε δεν έχει νόημα πλέον να επιμείνω . Και καλά κάνετε και το αποσύρετε.

Εκεί όμως που ίσως δεν πήραμε απάντηση είναι αυτό που σας είπα η κ. Μπενάκη. Δηλαδή πώς αντιλαμβάνεσθε εδώ την ποινική ευθύνη των μελών του διοικητικού συμβούλου, του διευθύντος συμβούλου μιας ανωνύμου εταιρείας, του διαχειριστού της ομορρύθμου και ετερορρύθμου εταιρείας; Είναι ένα θέμα που ετέθη . Τουλάχιστον ας είναι καταγεγραμμένη μια θέση σας, γιατί θα χρειασθεί στους ερμηνευτές και τους εφαρμοστές ειδικότερα αυτής της διάταξης να ξέρουν τι ακριβώς συμβαίνει.Θα το αντιμετωπίσουμε στην πράξη. Δηλαδή θα είναι ο διευθύνων σύμβουλος, κλπ, κατηγορούμενος; Έχει ευθύνη ο διευθύνων σύμβουλος μιας ανώνυμης εταιρείας διότι έγιναν παραβάσεις; Έχει ευθύνη ο διαχειριστής μιας ομόρρυθμης εταιρείας; Να ακούσουμε την άποψή σας και θα το δούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Λυπάμαι δεν είμαι νομικός, αλλά όμως οφείλω να απαντήσω κάτι. Υπάρχουν νομοθετικά πλαίσια άπειρα που προβλέπουν ποιος έχει την ευθύνη για κάθε εταιρεία, όσον αφορά την λειτουργία της.Το να αρχίσουμε εδώ να προσδιορίζουμε με λεπτομέρειες ποιός έχει την ευθύνη είναι περιττό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Μπενάκη έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Δεν υπάρχουν νομικά πλαίσια. Περί αυτού πρόκειται, κύριε Υπουργέ. Η ποινική ευθύνη είναι προσωπική ευθύνη. Το άτομο που θέλουμε να τιμωρηθεί, αυτό πρέπει να ασκεί την αξιόποινη δραστηριότητα.

Είναι μεγάλο το πρόβλημα, πώς θα τιμωρήσουμε ποινικά τους διοικούντες νομικά πρόσωπα, δεδομένου ότι τα νομικά πρόσωπα δεν έχουν ποινική ευθύνη. Τα άτομα έχουν ποινική ευθύνη. Εάν, λοιπόν, ασκούνται δραστηριότητες απο μία ανώνυμη εταιρεία, χωρίς άδεια, ποιος θα τιμωρηθεί; Με τη διατύπωση "ασκεί δραστηριότητες του άρθρου 1, χωρίς άδεια", δεν μπορείτε να πιάσετε, ούτε τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου ούτε τα μέλη ούτε το διευθύντα σύμβουλο, γιατί δεν τις ασκούν οι ίδιοι αυτές τις δραστηριότητες. Κάποιοι άλλοι τις ασκούν.

Επομένως, τουλάχιστον βάλτε, όπως σας είπα, "ασκεί ή επιτρέπει να ασκούνται δραστηριότητες του άρθρου 1, χωρίς την προβλεπόμενη άδεια". Έτσι πιάνετε τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εκτιμώ ότι προκειμένου να αναζητήσουμε την ποινική ευθύνη, θα ισχύσουν τα ήδη ισχύοντα. Δηλαδή ο διευθύνων σύμβουλος, έχω την γνώμη, κυρία Μπενάκη, έχει ευθύνη από την ώρα που η επιχείρηση λειτουργεί, χωρίς την κατά νόμο άδεια. Ενδεχομένως, να προκύπτει και ποινική ευθύνη και για τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, στο βαθμό που με αποφάσεις τους ή με συμμετοχή στη λήψη αποφάσεων επιτρέπουν ή και διευκολύνουν την άνευ αδείας λειτουργία της επιχείρησης.

Σε ό,τι αφορά τις επί μέρους πράξεις, οι οποίες θα ελεγχθούν ποινικά, νομίζω ότι εκεί ισχύουν οι γενικές διατάξεις για την εξατομικευμένη ποινική ευθύνη του δρώντος παράνομα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων από 8 έως και 12, και προχωρούμε στην ψήφισή τους ξεχωρισμένα.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Το άρθρο 11 αποσύρθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Κρατάμε το ακροτελεύτιο άρθρο για το τέλος.

Εισερχόμεθα στη συζήτηση των τροπολογιών.

Κύριε Υπουργέ, έχετε εσείς κάποια τροπολογία;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Υπάρχει, κύριε Υπουργέ, μία τροπολογία, την οποία έχουμε συνυπογράψει οι τρεις Αντιπρόεδροι της Βουλής, ο κ. Σγουρίδης, ο κ. Κρητικός και εγώ, η οποία είναι εμπρόθεσμη.

Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 768 και ειδικό αριθμό 13.

Ο Αντιπρόεδρος κ. Σγουρίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υπουργέ, με την τροπολογία αυτή επιχειρείται να γίνει μία διόρθωση στη νομοθεσία του Αυτόνομου Οικοδομικού Οργανισμού Αξιοματικών, όπου η νομοθεσία, όπως ακριβώς είναι στο άρθρο 4, είναι ουσιαστικά ...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν την ξέρουμε αυτήν την τροπολογία, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δεν σας έχει διανεμηθεί;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Δεν μας έχει διανεμηθεί. Να τη δούμε πρώτα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Καλώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Είναι ένα κοινωνικό πρόβλημα, κύριε Φούσα, το οποίο, αν θα το δείτε, πιστεύω ότι θα συμφωνήσετε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Να το διαβάσουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Η τροπολογία αυτή αναφέρει τα εξής: Ένα σπίτι το οποίο κληρώθηκε σε έναν αξιωματικό, ο οποίος πέθανε, καθ' όν χρόνο δεν το έχει ακόμα αποπληρώσει, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Αυτόνομου Οικοδομικού Οργανισμού Αξιοματικών, το σπίτι αυτό μπορεί να το πάρουν η χήρα, τα παιδιά ή οι άγαμες αδελφές.

Σε περίπτωση, όμως, που δεν υπάρχει κανένας από αυτούς εν ζωή, δεν περιέρχεται στη σύζυγο ενός παιδιού ή στα παιδιά του παιδιού που edικαιούτο το σπίτι.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, με την τροπολογία αυτή επιχειρείται να ρυθμισθεί νομοθετικά το σημείο αυτό.

Η τροπολογία έχει ως εξής: "Εν περιπτώσει θανάτου του αρχικού δικαιούχου, προ της ολοσχερούς εξοφλήσεως της αξίας της κατοικίας, το προς απόκτησιν ταύτης δικαίωμα περιέρχεται δυνάμει του παρόντος νόμου εις τα τέκνα, την χήραν, τους επιζώντες γονείς και κατά τον χρόνο του θανάτου αγάμους αδελφάς του δικαιούχου" -εκεί σταματάει η νομοθεσία του Αυτόνομου Οικοδομικού Οργανισμού Αξιοματικών- "ή εν περιπτώσει θανάτου τινός εκ των τέκνων αυτών και προ της ολοσχερούς εξοφλήσεως της αξίας αυτής, εις τον ή την σύζυγο και τέκνα αυτού" προστίθεται.

Και συνεχίζεται, όπως ακριβώς είναι η νομοθεσία που υπάρχει πάλι στον Αυτόνομο Οικοδομικό Κανονισμό των Αξιοματικών, "καθ'ήν τάξιν, σειράν και ποσοστόν καλούνται

οὔτοι εἰς τὴν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικὴν διαδοχὴν, εφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἐφαρμογὴ ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως. Κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν καὶ ἀναλογίαν γιὰ τὰ νέα ταῦτα δικαιούχα πρόσωπα ὑπαισέρχεται ἀντιστοιχῶς καὶ εἰς ἅπασας τὰς πρὸς τὸν ΑΟΟΑ υποχρεώσεις τοῦ ἀποβιώσαντος, μὴ δυνάμενον νὰ μεταβιβαστεῖ τὸ ἐν λόγῳ δικαίωμα, εἰς ἄλλον πλὴν τῶν ἀναφερθέντων ὑποκαταστάτων".

Θα ἔλεγα, κύριε Υπουργέ, ἡ νομικὴ ὑπηρεσία τοῦ Υπουργείου Εθνικῆς Ἀμύνης τὸ θεωρεῖ δίκαιο, ἀλλὰ ξέρω ὅτι στοὺς Υπουργεῖο σας τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ δὲν δύναται νὰ περάσει. Πιστεύω νὰ εἰσηγηθεῖτε καὶ εσεῖς εἰς τὸν Υπουργὸ Εθνικῆς Ἀμύνης, στοὺς προσηχῆς νομοσχέδιο πού θὰ κατατεθεῖ νὰ ἐνταχθεῖ ὡς ἓνα ἄρθρο πού θὰ μπορέσει αὐτὴν τὴν ἀδικία ἡ ὁποία ὑπάρχει νὰ τὴ βελτιώσει ἢ νὰ τὴν ἀπαλείψει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ὁ κύριος Υπουργὸς ἔχει τὸ λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ (Υπουργὸς Δημόσιας Τάξης): Ναι, εἶναι αὐτονόητο ὅτι πρῶτον θὰ μεταβιβάσω αὐτὴν τὴν τροπολογία. Εξ' ἴσου αὐτονόητο εἶναι ὅτι χωρὶς τὴν υπογραφή τοῦ ἀρμόδιου Υπουργοῦ, δὲν μπορούσα νὰ τὴν κάνω ἐγὼ σήμερον δεκτὴ, ἀνεξάρτητα ἀν ἔχει σχέση ἢ ὄχι. Τουλάχιστον ὡς βασικὴ προϋπόθεση γιὰ νὰ τὴ δεχθούμε χρειάζεται ἡ υπογραφή τοῦ ἀρμόδιου Υπουργοῦ.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Κύριε Πρόεδρε, τὸ λόγο παρακαλῶ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κυρία Ψαρούδα, ἔχετε τὸ λόγο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Δηλαδή τὸ νόημα εἶναι νὰ ἀποκλεισθοῦν οἱ ἀγάμες ἀδελφές;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Α' Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς): Ὁχι.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Ἐτσι βγαίνει, ὁμως, κύριε Σγουρίδη. Ἐν περιπτώσει θανάτου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τὸ νόημα εἶναι νὰ μὴ ξαναεπιστρέψει κυρία Ψαρούδα, τὸ συγκεκριμένο οἰκόπεδο ἢ στίπτι πάλι στοὺς συνεταιρισμό, ἀλλὰ νὰ πᾶει στους νόμιμους κληρονόμους τοῦ. Ἐπειδὴ δὲν ἀναφέρονται κατὰ σειρὰ ὅλοι οἱ νόμιμοι κληρονόμοι, ἐπειδὴ τὴ συνυπογράφω καὶ ἐγὼ τὴν τροπολογία αὐτή, γι' αὐτὸ εἶναι κενὸ νόμου καὶ τίποτα ἄλλο.

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ: Συμφωνοῦμε, κύριε Πρόεδρε. Ἐτσι ὅπως τὸ λέτε δὲν εἶμαι βέβαιη ἀν βγαίνει αὐτὸ ἀπὸ τὴ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

διατύπωση, γιὰτί λέει: "ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἐνός ἐκ τῶν τέκνων αὐτοῦ".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Στὸ θέμα τῆς διατύπωσης μπορεῖ νὰ ἔχετε δίκιο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τὸ λόγο παρακαλῶ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Φούσα, ἔχετε τὸ λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ὁ Ἀυτόνομος Ὄργανισμός Κατοικίας Ἀξιοματικῶν συμφωνεῖ μὲ αὐτὴν τὴν ρύθμιση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συμφωνεῖ καὶ ἡ νομικὴ τοῦ ὑπηρεσία. Βρίσκει, ὁμως, κενὸ νόμου.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Μου ἐπιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε; Συμφωνεῖ ὁ ὀργανισμός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ναι, ἐντάξει, κύριε Φούσα...

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Κουβέλη, ἡ συναίνεση τοῦ Τμήματος νομίζω ὅτι θὰ βοηθήσει αὐτὴν τὴν τροπολογία.

Συνεπῶς ἡ τροπολογία δὲν τίθεται σὲ ψηφοφορία. Μεταφέρεται γιὰ νὰ καταταθεῖ σὲ ἐπόμενο νομοσχέδιο.

Ἀπομένει πρὸς ψήφιση τὸ ἀκροτελεύτιο ἄρθρο τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐρωτᾶται τὸ Τμήμα ἀν γίνεται δεκτό.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Τὸ ἀκροτελεύτιο ἄρθρο ἐγίνε δεκτὸ ὁμοφώνως καὶ θὰ ἀριθμηθεῖ.

Συνεπῶς τὸ σχέδιο νόμου ἀρμοδιότητος Υπουργείου Δημόσιας Τάξης "Προϋποθέσεις λειτουργίας ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων παροχῆς ὑπηρεσιῶν ασφαλείας - Προσόντα καὶ υποχρεώσεις τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ ἄλλες διατάξεις" ἐγίνε δεκτὸ κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρο καὶ ἡ ψήφισή τοῦ στο σύνολο ἀναβάλλεται γιὰ ἄλλη συνεδρίαση.

Κυρίες καὶ κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στὸ σημεῖο αὐτὸ νὰ λύσουμε τὴν συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Μὲ τὴ συναίνεση τοῦ Τμήματος καὶ ὥρα 12.45' λύεται ἡ συνεδρίαση γιὰ τὴν Τρίτη 29 Ιουλίου 1997 καὶ ὥρα 18.30' μὲ ἀντικείμενο ἐργασιῶν τοῦ Τμήματος νομοθετικὴ ἐργασία, σύμφωνα μὲ τὴν ἡμερήσια διάταξη πού θὰ διανεμηθεῖ.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ